

UDKAST 25042012

Fremsat den xx. xxx 2012 af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning og byggeoven

(Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte barmarksværker samt regler om installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning)

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Klima, energi- og bygningsministeren skal ved fastsættelse af regler, jf. stk. 1, om anvendelse af brændsler på et varmeproduktionsanlæg samtidig inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder hensyn til brugerøkonomi. Dette skal ske, hvis

- 1) det pågældende varmeproduktionsanlæg skal levere opvarmet vand til et fremføringsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2,
- 2) fremføringsanlæggets varmepris er blandt de 30 højeste per 8. december 2010, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik, eller blandt de 30 højeste i gennemsnit, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik over årene 2009, 2010 og 2011, og
- 3) de produktionsanlæg, der leverer biomassebaseret opvarmet vand til det pågældende fremføringsanlæg, sammenlagt har en kapacitet på maksimalt 1 MW.«

2. § 20, *stk. 1*, affattes således:

»Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-anlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand højst indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-17, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

3. § 20, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. I reglerne lægges vægt på at understøtte en økono-

misk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og på at sikre, at varmemeforbrugerne alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Reglerne om et prisloft finder ikke anvendelse på anlæg, der efter regler i bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed er godkendt til nyttiggørelse eller bortskaffelse af farligt affald som hovedaktivitet, og der er indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår et anlæg kan betragtes som indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg.«

4. I § 20 indsættes som *stk. 15-17*:

»*Stk. 15.* Stk. 1 gælder ikke for levering af opvarmet vand eller damp fra et centralt kraft-varmeanlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning, når

- 1) det opvarmede vand eller dampen er produceret på biomasse og leveres til et kollektivt varmforsyningsanlæg, jf. § 2,
- 2) prisen for levering af det opvarmede vand eller dampen er fastsat på grundlag af en aftale mellem det centrale kraft-varmeanlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg og
- 3) det kollektive varmforsyningsanlæg på tidspunktet for aftalens indgåelse er ejet af en eller flere kommuner, af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, eller af kommuner og forbrugere i forening.

Stk. 16. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om et loft for den pris, der kan aftales, jf. stk. 15, nr. 2. Reglerne tager udgangspunkt i den pris, som efter det kollektive varmforsyningsanlægs regnskab er betalt for levering af opvarmet vand eller damp fra det pågældende centrale kraft-varmeanlæg i året 2010. Loftet vil alene kunne gælde for den aftalte pris i årene 2012 til og med 2017 og vil kunne reguleres årligt for prisudviklinger.

Stk. 17. Aftalen nævnt i stk. 15, nr. 2, skal forelægges Energitilsynet til godkendelse med dokumentation for, at forudsætningerne nævnt i stk. 15 og reglerne i medfør af stk. 16 er opfyldt.«

5. I 21, *stk. 1*, ændres »§ 20 og § 20 b« til: »§§ 20 eller 20 b«.

6. I 21, *stk. 4*, indsættes efter »eller betingelser«: », jf. dog stk. 5«.

7. I § 21 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Når Energitilsynet har vurderet, at tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b, er fastsat efter en aftale i overensstemmelse med § 20, stk. 15, kan beføjelserne nævnt i stk. 4 og 5 ikke anvendes, såfremt den aftalte pris ikke overstiger loftet fastsat efter reglerne i medfør af § 20, stk. 16, i lov om varmforsyning.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

8. I 22 a ændres »af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser« til: »ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b«.

9. I § 23 m, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende finder bestemmelsen i stk. 1 ikke anvendelse i det omfang, aktiviteten vedrører udvinding af geotermisk energi omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.«

10. I § 23 m, indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan dispensere fra kravet i stk. 4, såfremt særlige hensyn tilsiger det.«

§ 2

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 75, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»1. pkt. finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor prisen fastsættes efter en aftale, jf. § 20, stk. 15, nr. 2, i lov om varmforsyning.«

§ 3

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, litra h, udgår »samt«.

2. I § 6, stk. 1, litra i, ændres »installationer.« til: »installationer samt«.

3. I § 6, stk. 1, indsættes som litra j:

»installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning i såvel ny som bestående bebyggelse.«

§ 4

Loven træder i kraft den xx. xxx 2012.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledende bemærkninger

Lovforslaget udmønter dele af energiaftalen af 22. marts 2012 i lov om varmforsyning og i byggeloven. Forslagets formål er at fremme omstilling til biomasse på de centrale kraft-varme-anlæg og at muliggøre etablering af en biomassekedel på maksimalt 1 MW til forsyning af udvalgte fjernvarmenet. Lovforslaget skal desuden gøre det muligt at fastsætte regler med henblik på at begrænse installation af olie- og naturgas-fyr til bygningsopvarmning.

1.1. Ændring af lov om varmforsyning

Med forslaget forbedrer regeringen de økonomiske rammevilkår for de centrale kraft-varme-anlæg med henblik på yderligere omstilling til biomasse. Som led i de nye rammevilkår gives de store aktører, dvs. de centrale kraft-varme-anlæg og de kollektive varmforsyningsanlæg, de leverer til, frihed til at indgå aftaler, som fremmer omstilling til biomasse.

Forslaget muliggør, at de centrale kraft-varme-anlæg kan fastsætte en anden pris end den omkostningsbestemte pris, når visse forudsætninger herfor er opfyldt. For det første skal der være tale om levering af biomassebaseret opvarmet vand eller damp. For det andet skal prisfastsættelsen i så fald ske på grundlag af en aftale mellem det centrale kraft-varme-anlæg og dets varmeaftager. For det tredje kan parterne kun indgå en aftale og fravælge den omkostningsbestemte pris, når varmeaftageren er et kommunalt eller forbrugerejet kollektivt varmforsyningsanlæg.

Forslaget giver incitament til øget biomasseomstilling på de centrale kraft-varme-anlæg. Det er regeringens målsætning, at hele energiforsyningen skal dækkes af vedvarende energi i 2035. Kul skal dog allerede være udfaset fra de centrale værker i 2030. Derfor er omstillingen til biomasse på de centrale kraft-varme-anlæg et væsentligt indsatsområde. Forslagets incitament til omstillingen ligger i, at parterne konkret kan aftale at dele den afgiftsfordel, som biomassebaseret kraftvarme medfører. Muligheden for at aftale en fordeling af den afgiftsmæssige fordel ved omlægningen til biomasse vil gøre investeringerne i sådanne omlægninger mere rentable og giver de centrale kraft-varme-anlæg et større incitament til at omstille til biomasse, mens varmeaftagerne får varme baseret på vedvarende energikilder.

Varmeprisen og brændselsskift vil således afhænge af en aftale mellem varmeaftager og varmeproducent. Det må forventes, at varmeaftageren kun vil indgå en frivillig aftale, hvis den samlet set ser fornuftig ud i forhold til i dag. Varmeaftagerne kan altid falde tilbage på den omkostningsbestemte pris, hvis parterne ikke bliver enige. Heri ligger fortsat beskyttelse af varmeforbrugernes stilling. At varmeaftageren skal være et kommunalt eller forbrugerejet kollektivt varmforsyningsanlæg er desuden med til at sikre, at forbrugernes interesser bliver varetaget ved aftaleindgåelse, og at substitutionsprisen fungerer som et loft for den pris, der kan aftales.

I nogle tilfælde kan den nuværende substitutionspris være meget høj. Derfor vil klima-, energi- og bygningsministeren kunne fastsætte regler om et loft for den pris, der kan aftales. Det vil være en ekstra sikkerhed for, at varmeforbrugere ikke kommer til at betale for meget for den biomassebaserede varme. Loftet vil alene kunne gælde i den første periode, i årene 2012 til og med 2017. I denne periode vil der kunne gennemføres ændringer på de eksisterende anlæg eller etableres nye anlæg i de områder, hvor substitutionsprisen i dag er meget høj.

For så vidt angår anvendelse af biomasse på de såkaldte barmarksværker m.v. muliggør forslaget, at forsyning af de 35 fjernvarmenet med de højeste forbrugerpriser vil kunne ske med biomassebaseret varme fra produktionsanlæg op til 1 MW. Disse fjernvarmenet er i dag overvejende forsynet med decentral naturgasbaseret (kraft)varmeproduktion og forslaget vil således muliggøre, at denne produktion vil kunne erstattes med biomassevarme op til 1 MW. Formålet hermed er at opnå en bedre brugerøkonomi på disse anlæg.

Dette forudsætter, at § 5 i lov om varmforsyning bliver ændret, således at klima-, energi- og bygningsministeren, efter forhandling med de kommunale organisationer, får adgang til at inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder hensyn til brugerøkonomi, ved fastsættelse af regler for den kommunale behandling af sager vedrørende etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelse af større ændringer i eksisterende anlæg. For varmemeforbrugerne vil en omstilling til biomasse normalt medføre, at priserne falder i forhold til priserne for den naturgasbaserede varme. Dette på grund af afgiftsfordelen ved anvendelse af biomasse til varmeproduktion. Ordningen vil blive evalueret inden udgangen af 2014.

Regeringen understøtter med lovforslaget et initiativ fra de to brancheorganisationer, Dansk Fjernvarme og Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, som den 7. september 2011 offentliggjorde rapporten »Redningsplan – små dyre naturgasfyrede fjernvarmeværker«. Hovedkonklusionen i rapporten er, at mindre biomassekedler kombineret med solvarmeanlæg er det vigtigste tiltag til at opnå lavere varmepriser. Med lovforslaget vil mulige barrierer i reguleringen for gennemførelse af redningsplanen kunne fjernes.

Lovforslaget indeholder endvidere enkelte ændringer, som foretages med henblik på bl.a. præcisering af prisbestemmelsernes anvendelsesområde, **undtagelse af anlæg til forbrænding af farligt affald fra reglerne om et prisloft** og administrativ regelforenkling.

1.2 Ændring af byggeloven

Det er regeringens målsætning, at den danske el- og varmforsyning skal dækkes af vedvarende energi i 2035. Som et led i denne målsætning skal anvendelsen af olie og naturgas til bygningsopvarmning gradvist udfases. Lovforslaget skal tilvejebringe hjemmel i byggeloven til, at der i bygningsreglementet kan fastsættes regler for installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning. På denne måde vil der kunne fastsættes regler, der forbyder installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger fra 2013 samt installation af olie- og naturgasfyr i eksisterende bygninger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ fra 2016.

Beregninger viser, at det ved flere alternativer til opvarmning med olie eller naturgas er muligt at nedbringe energiudgiften med 30-50 pct. Øgede udgifter til etablering af alternativer til bygningsopvarmning, som følge af stoppet for installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger samt stoppet for installation af olie- og naturgasfyr i eksisterende bygninger i områder med kollektiv varmforsyning som alternativ, vil således forventeligt blive modsvaret af lavere udgifter til bygningsopvarmningen.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Gældende ret

2.1.1. Prisregulering i lov om varmforsyning

2.1.1.1. Prisbestemmelsen indebærer regnskabsmæssig adskillelse

Elproduktion handles i dag på almindelige konkurrenceudsatte markedsvilkår. Produktion og levering af varme er derimod underlagt reglerne i kapitel 4 i lov om varmforsyning, der handler om priser. Af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning fremgår det, at varmforsyningsvirksomheder kun må indregne nødvendige omkostninger i varmeprisen. Denne pris kaldes også den omkostningsbestemte pris. Prisbestemmelserne indebærer, at produktion og levering af opvarmet vand eller damp skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra eventuelle andre ydelser, som virksomheden leverer, således, at der kan ske en kontrol af om prisfastsættelsen for varmen er sket i overensstemmelse med prisbestemmelserne. Energitilsynet er den myndighed, der holder tilsyn med at prisbestemmelserne i lov om varmforsyning bliver overholdt.

På kraft-varme-anlæg eller anlæg betyder prisreguleringen for levering af opvarmet vand og damp konkret, at omkostninger til produktionen skal fordeles mellem el og varme. Der vil således være særømkostninger til elproduktion, særømkostninger til varmeproduktion og fællesomkostninger, der skal fordeles.

Energitilsynet har en praksis for, at produktion og levering af opvarmet vand eller damp ikke skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra eventuelle andre aktiviteter, hvis indtægterne fra disse aktiviteter anvendes til at nedsætte varmeprisen. Muligheden for ikke at foretage regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteter ændres ifølge Energitilsynet ikke af det forhold, at det ikke kan udelukkes, at den enkelte aktivitet isoleret set i peri-

oder ikke dækker omkostningerne forbunden med netop denne aktivitet. Aktiviteten skal dog efter Energitilsynets vurdering kunne betragtes som en sædvanlig aktivitet for en varmforsyningsvirksomhed. Det betyder, at virksomheder, der ikke har fortjeneste for øje, som for eksempel kommunalt eller forbrugerejede kraft-varme-anlæg, ikke skal lave en fordeling af omkostninger mellem el og varme, når Energitilsynet har givet tilladelse hertil.

Virksomheder, som producerer elektricitet ved forbrænding af affald, skal økonomisk hvile i sig selv, jf. § 75, stk. 3, i lov om elforsyning. Efter Energitilsynets praksis skal fordeling af omkostningerne mellem de tre ydelser, el, affald og varme, på disse anlæg ske ved at fratække elindtægterne fra anlæggets særomkostninger til elproduktion samt fællesomkostningerne. De resterende omkostninger fordeles herefter i særomkostninger til affaldsbortskaffelse, særomkostninger til varmeproduktion og fællesomkostninger til affald og varme. Fællesomkostningerne skal fordeles via en fordelingsnøgle. Omkostningsfordelingen skal være rimelig og Energitilsynet vil, jf. § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning, have mulighed for at ændre fordelingen, hvis dette ikke er tilfældet. Affaldsforbrændingsanlæg med en el-effekt på mere end 25 MW er desuden underlagt rimelighedskravet i § 75, stk. 2, i lov om elforsyning, som fastlægger, at ejere af kraft-varme-produktionsanlæg ved fastsættelsen af priser og leveringsbetingelser for fjernvarme ikke må udnytte deres stilling til at fordele deres omkostninger på en måde, der må anses for urimelig for fjernvarmebrugere.

2.1.1.2. Prisbestemmelsernes anvendelsesområde

Formål i lov om varmforsyning er bl.a. at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Lov om varmforsyning gælder generelt kollektive varmforsyningsanlæg. Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås efter § 2 i lov om varmforsyning »virksomhed, der driver anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand«. De anlæg, der er omfattet, er: biogas- og brintanlæg, varmfremføringsanlæg (dvs. varmetransmissions- og -distributionsanlæg), varmeproduktionsanlæg, herunder kraft-varme-anlæg med en eleffekt på op til 25 MW, og blokvarmecentraler.

Anlæg, der producerer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, som bliver anvendt til andre formål end rumopvarmning eller forsyning med varmt brugsvand, er ikke kollektive varmforsyningsanlæg, og er således generelt ikke omfattet af lovens bestemmelser. Procesanlæg, som producerer eller leverer til procesformål, er f.eks. ikke kollektive varmforsyningsanlæg.

Kapitel 4 i lov om varmforsyning, der handler om priser, har imidlertid et særligt anvendelsesområde, som er bredere end anvendelsesområdet for de andre kapitler i lov om varmforsyning. Prisbestemmelsernes anvendelsesområde er fastlagt i § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning. Forpligtelsen om at håndtere en omkostningsbestemt pris gælder efter § 20, stk. 1, for »kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-værker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v.«, i tilfældet af »levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas«.

Energitilsynet har ved tilkendegivelse af 23. juni 2010 bestemt, at prisbestemmelsen gælder alle leveringer af opvarmet vand, damp eller gas fra de omfattede virksomheder uanset formålet hermed. Dvs. at såvel levering med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand som levering til andre formål, som i øvrigt ikke falder under lovens anvendelsesområde, skal ske efter reglerne i lovens kapitel 4.

2.1.1.3. Substitutionsprincippet

Prisreguleringen i lov om varmforsyning indebærer, at virksomheder, som er omfattet af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning kun må indregne nødvendige omkostninger i priserne. Begrebet »nødvendige omkostninger« betyder i praksis, at opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas kan leveres til den laveste af enten den omkostningsbestemte pris eller substitutionsprisen.

Efter den af Energitilsynet fastlagte praksis om princippet med substitutionsprisen, antages omkostninger forbunden med køb af varme til videredistribution ikke at være nødvendige omkostninger, i tilfældet af, at det ville have kostet mindre at købe varmen hos en anden leverandør eller at producere selv. I så fald må der i prisen til videredistribution højst indregnes den pris, varmen kunne have været købt til hos den anden leve-

randør eller højst de omkostninger, der ville have været forbunden med at producere varmen selv. Denne pris kaldes substitutionsprisen.

Det er således ikke i strid med prisreguleringen, at opvarmet vand, damp eller gas købes til en højere pris, men det vil være i strid med § 20, stk. 1, at indregne den højere pris i prisen til videredistribution. Substitutionsprisen fungerer således ikke som et absolut loft, men vil i praksis medføre, at en varmeaftager, der selv er underlagt prisbestemmelserne, ikke vil betale den omkostningsbestemte pris, når substitutionsprisen er lavere.

2.1.1.4. Prislofter og maksimalpriser for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg

Prisen, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning gælder også affaldsforbrændingsanlæg. Affaldsforbrændingsanlæg er dog derudover underlagt et prisloft, der fastsættes i medfør af reglerne fastsat af klima-, energi- og bygningsministeren, jf. § 20, stk. 4, 1. pkt. Affaldsforbrændingsanlæg kan derfor i praksis afsætte varme til den laveste af enten den omkostningsbestemte pris, substitutionsprisen eller prisloftet. Reguleringen med prislofter og maksimalpriser for affaldsforbrændingsanlæg er fastsat i bekendtgørelse nr. 234 af 23. marts 2006 (prisloftbekendtgørelsen), som er ændret ved bekendtgørelse nr. 713 af 2. juli 2009. Prisloftbekendtgørelsen gælder for affaldsforbrændingsanlæg, der er godkendt til forbrænding af affald efter lov om miljøbeskyttelse.

Efter den nuværende prisloftmodel skal prisloftet afspejle den pris, som varmemeforbrugeren alternativt vil kunne få varme leveret til, hvis der ikke var et affaldsforbrændingsanlæg. Princippet for beregningen af prisloftet tager i dag udgangspunkt i, hvordan prisen ville have set ud, hvis der ikke var et affaldsforbrændingsanlæg i den pågældende by, og der i stedet var blevet etableret et varmeproducerende anlæg i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinjer. På denne måde opstår der tre prislofter: ét prisloft for affaldsforbrændingsanlæg beliggende i decentrale naturgasforsynede områder, ét for affaldsforbrændingsanlæg beliggende i decentrale områder forsynet med andet end naturgas og ét for anlæg i centralt forsynede områder. Prislofterne fastlægges til gennemsnitsprisen for opvarmet vand produceret på henholdsvis et naturgasbaseret fjernvarmeværk, et biomassebaseret fjernvarmeværk og et centralt kraft-varme-anlæg. Prislofterne beregnes af Energitilsynet og bliver udmeldt årligt i oktober.

Ved vedtagelsen af lov nr. 622 af 11. juni 2010 ændres hjemlen i § 20, stk. 1, 1. pkt., for klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. Ved ændringen er det bl.a. tilføjet, at der i reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og forbrugerbeskyttelse. Efter bemærkningerne til denne lovændring skal den fremtidige model for at fastsætte et prisloft for affaldsvarme opfylde følgende kriterier. Modellen skal a) fremme en økonomisk effektivisering af sektoren, b) indebære fair konkurrencemuligheder mellem affaldsforbrændingsanlæg, c) understøtte miljømæssigt hensigtsmæssige løsninger, og d) tilstræbe at sikre, at varmemeforbrugeren alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Energistyrelsen arbejder i samarbejde med Energitilsynet og branchen pt. på udvikling af en ny model med ét prisloft for alle affaldsforbrændingsanlæg, uanset beliggenhed, og hvor prisloftet fastlægges til gennemsnitsprisen for opvarmet vand produceret på et centralt kraft-varme-anlæg.

2.1.1.5. Prisen jf. § 20, stk. 1, er maksimum- og minimumpris

Den omkostningsbestemte pris, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, er efter Energiklagenævnets praksis både en maksimum- og minimumpris. Energiklagenævnet har ved afgørelse af 24. marts 2011 afgjort, at: »Ordlyden af varmforsyningslovens § 20, stk. 1, hvorefter nødvendige udgifter kan indregnes i varmepriisen, samt hvile-i-sig-selv-princippet, fører efter Energiklagenævnets opfattelse til, at en eventuel aftale mellem et varmeproduktionsselskab og et varmedistributionselskab om en nærmere bestemt pris som udgangspunkt er uden betydning ved vurderingen af, om varmeproduktionsselskabet i henhold til varmforsyningsloven kan indregne en udgift i prisen for varmeleverancer overfor varmedistributionselskabet.«

Energiklagenævnets praksis medfører, at § 20, stk. 1, kan tilsidesætte en prisaftale vedrørende levering af opvarmet vand, damp eller gas, der er indgået mellem en produktionsvirksomhed og dens aftager, hvis den aftalte pris afviger fra prisen, jf. § 20, stk. 1. Dette gælder ikke alene for tilfælde, hvor den aftalte pris er højere end den omkostningsbestemte pris, men også for tilfælde, hvor den aftalte pris er lavere.

2.1.2. Kraftvarmebeskatning

Efter de almindelige regler for kraftvarmebeskatning er afgiftsbelagte brændsler, der bruges til at fremstille opvarmet vand eller damp, pålagt fuld afgift, mens brændsler til fremstilling af el er fritaget for afgift, jf. § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 8, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas. Fordelingen af brændselsforbruget til el og varme sker efter særlige regler.

Der betales afgifter af fossile brændsler i varmeproduktionen, jf. § 1 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas, mens anvendelse af biomasse til varmeproduktionen ikke er pålagt energi- og CO₂-afgifter. Dette bevirker, at varmesiden oppebærer et indirekte tilskud, der kan betale meromkostningen ved anvendelse af biobrændsler i forhold til afgiftsbelagte fossile brændsler såsom olie, kul og naturgas.

Kraft-varme-anlæggene modtager i medfør af § 45, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi et direkte tilskud til elproduktionen på 15 øre pr. kWh som kompensation for de øgede omkostninger, der påføres elproduktionen baseret på biomasse i forhold til produktionen på fossile brændsler. Efter ikrafttrædelse af lov nr. 461 af 12. juni 2009, som forhøjede energiafgifterne af afgiftsbelagte brændsler til varmeproduktionen, er værdien af afgiftsfritagelsen for biobrændsler i varmeproduktionen steget relativt, idet 15-øres tilskuddet pr. kWh til elproduktionen ligger fast.

2.1.3. Konsekvenser af en omstilling til biomasse efter gældende ret

Et kraft-varme-anlæg, der hidtil har anvendt fossile brændsler, vil, i forbindelse med en omlægning til biomasse, formentlig have øgede produktions- og vedligeholdelsesomkostningerne som følge af omlægningen. På el-siden dækkes nogle af disse omkostninger ved tilskuddet til elproduktionen.

På varmesiden vil de øgede omkostninger indgå i den omkostningsbestemte pris og dermed umiddelbart føre til en prisforhøjelse. Imidlertid vil en af særøkonomierne til varmesiden, brændselsafgiften, falde bort, fordi biomasse ikke er pålagt energi og CO₂-afgifter, hvilket reducerer varmeomkostningerne. Prisbestemmelserne i lov om varmforsyning fører dermed til et omkostningsbestemt prisfald på varmesiden – alt andet lige – ved omlægning af kraftvarmeproduktionen til biomasse.

2.1.4. Gældende ret for anvendelse af brændsler på kollektive varmforsyningsanlæg

Varmeforsyningslovgivningen giver ikke umiddelbart mulighed for at lade de mindre kraft-varme-anlæg eller fjernvarmenet, der i flere år haft høje varmepriser, og som i dag overvejende bliver forsynet med decentral naturgasbaseret (kraft)varmeproduktion, erstatte denne produktion med biomassebaseret varmeproduktion.

Af § 1 i lov om varmforsyning fremgår det, at lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Kommunalbestyrelsen skal godkende projekter for kollektive varmforsyningsanlæg efter de regler, der er fastlagt herfor i bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg (projektbekendtgørelsen). Kravet om god samfundsøkonomi er fastlagt i projektbekendtgørelsens § 6, som det afgørende kriterium, der skal iagttages i forbindelse med godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg. Brugerøkonomien, dvs. varmeprisen for forbrugeren, indgår ikke i den samfundsøkonomiske vurdering af et projekt. Det vil sige, at det er uden betydning for kommunalbestyrelsens vurdering af et projekt, om omstilling til biomasse på de pågældende anlæg er godt for brugerøkonomien.

Desuden indeholder projektbekendtgørelsens § 15 et direkte forbud mod etablering af biomassekedler i de decentrale naturgasforsynede områder. Efter § 15 kan kommunalbestyrelsen nemlig ved etablering af varmeproduktionsanlæg til levering af varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraft-varme-anlæg eller varmeanlæg, kun godkende brændslerne naturgas og mineralsk olie.

Jf. projektbekendtgørelsens § 28 kan Energistyrelsen dispensere fra reglerne i projektbekendtgørelsen, heriblandt fra kravet om god samfundsøkonomi, ved udviklings- og demonstrationsprojekter. En sådan dispensation vurderes dog normalt stadig at være i overensstemmelse med formålsbestemmelsen i lov om varme-

forsyning, idet den samfundsøkonomiske vurdering af et projekt ikke inkluderer den mulige fremtidige værdi af forsknings- og udviklingsarbejde eller værdien af at demonstrere nye teknologier. Et udviklings- og demonstrationsprojekt som i sig selv er dyrere end en traditionel løsning kan føre til, at den danske varmforsyning som helhed i fremtiden kan blive samfundsøkonomisk bedre.

Den gældende dispensationsbestemmelse i projektbekendtgørelsen tillader imidlertid ikke, at der afviges fra kravet om god samfundsøkonomi med henblik på at forbedre brugerøkonomien på et kollektivt varmforsyningsanlæg. Det vil sige, at der efter gældende ret ikke kan fastlægges regler, der muliggør, at de 35 udvalgte fjernvarmenet bliver forsynet med biomassevarme. Dette vil kræve lovhjemmel.

2.1.5. Tilladelse for væsentlige nye aktiviteter og krav om selskabsmæssig adskillelse i § 23 m

Kommuner må ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og bygningsministeren bevare ejerandele i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet varmfremføringsanlæg eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder, når der i disse virksomheder påbegyndes væsentlige nye aktiviteter. Aktiviteter, der omfattet af bl.a. forsyningslovene, er undtaget fra dette krav om ministerens tilladelse for påbegyndelse af væsentlige nye aktiviteter. Geotermiaktiviteter skal normalt betragtes som væsentlige. Det betyder, at de nævnte virksomheder skal indhente tilladelse for at kunne påbegynde aktiviteter med henblik på udvinding af geotermisk energi.

Når der i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet varmfremføringsanlæg eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder, udøves vand- eller spildevandaktiviteter skal disse aktiviteter være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteterne omfattet af forsyningslovene.

2.1.6. Gældende ret for byggeri

Byggelovens § 6, stk. 1, giver i dag mulighed for, at der i bygningsreglementet kan fastsættes regler om udførelse og indretning af bebyggelse med hensyn til en lang række forhold, herunder varetagelse af sikkerheds-, brand- og sundhedsmæssige hensyn, udførelse af tekniske installationer, foranstaltninger til modvirkning af unødvendigt energiforbrug og foranstaltninger, der kan medvirke til en rationel drift, vedligeholdelse og fornyelse af bygningsdele og installationer m.v.

Den gældende byggelov giver derimod ikke mulighed for, at der i bygningsreglementet kan fastsættes regler, der forbyder installation af bestemte opvarmningsformer i bebyggelse som f.eks. anvendelse af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning.

Kommunerne har med hjemmel i planloven og lov om varmforsyning i dag mulighed for henholdsvis i lokalplaner eller via godkendelse af et tilslutningsprojekt at stille krav om, at nye bygninger skal tilsluttes fjernvarme- eller naturgasnettet. Med hjemmel i lov om varmforsyning kan der også gives påbud om tilslutning af eksisterende bygninger til kollektiv forsyning. Et påbud om tilslutningspligt vil dog ikke medføre en aftagepligt. Det betyder, at der i bygninger beliggende i et område med tilslutningspligt til kollektiv forsyning stadig kan installeres olie- eller naturgasfyr. Kommunerne har ikke mulighed for at stille krav om, at bygninger samtidig ikke må anvende f.eks. olie til bygningsopvarmning.

2.2. Overvejelser

2.2.1. Biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg

Regeringens langsigtede mål er en omstilling til et energi- og transportsystem, der er 100 pct. baseret på vedvarende energi. Delmålsætninger er, at kul er udfaset fra kraft-varme-anlæggene i 2030. I 2035 skal hele el- og varmforsyningen være dækket af vedvarende energi.

Biomasse skal efter den danske VE-handlingsplan dække en væsentlig del af udbygningen af vedvarende energi frem mod 2020. Udbygningen forventes for en stor del at ske på de centrale kraft-varme-anlæg, hvor biomasse vil fortrænge kul til gavn for især miljøet.

Kraft-varme-anlæg er i henhold til biomasseaftalen (aftalerne af 14. juni 1993 og 1. juli 1997) forpligtet til at etablere en given kapacitet til biomasse. Denne kapacitet er etableret i dag. Kapaciteten giver mulighed for en given biomasseanvendelse. Men aftalen forpligter kraft-varme-anlæggene ikke til at anvende en given mængde biomasse.

Det samlede årlige forbrug af biomasse i kraftvarmesektoren udgør i dag ca. 38 PJ. Allerede igangsatte initiativer vil øge anvendelsen af biomasse således, at det samlede forbrug af biomasse til kraftvarmeproduktion i 2020 skønnes at udgøre ca. 45 PJ, jf. Energistyrelsens basisfremskrivning af april 2011. Med de nuværende økonomiske rammevilkår kan mindre ændringer i forholdet mellem priserne på kul og biomasse imidlertid medføre en betydelig ændring i brændselsanvendelsen på værkerne. Dette taler for at styrke forholdene med henblik på at sikre den forudsatte anvendelse af biomasse, som f.eks. VE-handlingsplan er baseret på. Desuden er det, med henblik på målsætningen om udbygning af vedvarende energi, vigtigt, at der omstilles yderligere til biomasse.

De centrale kraft-varme-anlæg har tilkendegivet, at de økonomiske rammevilkår for anvendelse af biomasse er for dårlige til, at omstillingen vil ske i fuldt omfang. De nuværende rammevilkår kan efter kraft-varme-anlæggenes vurdering heller ikke sikre en fortsat anvendelse af den biomasse, der anvendes i dag. Kraft-varme-anlæggets beslutning om brændselsvalg er i dag nemlig upåvirket af eventuelle fordele for varmekøbere af at skifte til afgiftsfritaget biomasse, når varmepriser efter prisreguleringen alligevel skal være omkostningsbestemte.

Mange kommuner har fastlagt en politik om at blive mere klima- og miljøvenlige. De kommunale varme-transmissions- og varmedistributionsanlæg vil kunne opnå den ønskede grønne profil ved at forhandle med det centrale kraft-varme-anlæg om levering af biomassebaseret varme. Nogle af varmetransmissionselskaberne omkring de større byer har meddelt, at de er indstillede på at afgive noget af afgiftsfordelen på varmesiden, hvis de dermed kan påvirke deres forsyningsselskab til at anvende biomasse.

Af energiaftalen af 22. marts 2012 fremgår det blandt andet, at: »Der gennemføres ændring af varmekøbersloven med henblik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraftvarmeværker. El- og varmeproducenter og varmeaftagere får mulighed for at indgå frivillige aftaler, hvor den afgiftsmæssige fordel ved at skifte fra fossile brændsler til biomasse til varmeproduktion kan fordeles mellem de to parter.«

Muligheden for at aftale en fordeling af den afgiftsmæssige fordel ved omlægningen til biomasse vil gøre investeringerne i sådanne omlægningsanlæg mere rentable og giver de centrale kraft-varme-anlæg et større incitament til at omstille til biomasse, mens varmeaftagerne får varme baseret på vedvarende energikilder.

Af energiaftalen fremgår det, at afgiftsfordelen kan deles mellem parterne. Det betyder, at afgiftsfordelen kan deles lige over, men energiaftalens ordlyd forhindrer ikke en fordeling, hvorved den ene part får en større del af fordelene end den anden part. Det har imidlertid ikke været meningen, at den aftalte pris for biomassebaseret varme – alt andet lige – overstiger prisen for varme baseret på fossile brændsler. Iagttagelse af de ovennævnte lokalpolitiske målsætninger må således ikke ske med forbigåelse af forbrugernes interesser.

2.2.2. Biomassebaseret varmeproduktion til forsyning af udvalgte fjernvarmenet

Af energiaftalen af 22. marts 2012 fremgår blandt andet følgende: »For at hjælpe de mindre nødlidende barmarksværker, der kæmper med høje varmepriser, gennemføres ændring af reglerne, således at de 35 kraftvarmeværker med de højeste varmepriser ved dispensationsansøgning kan få lov til at installere en maksimalt 1 MW biomassefyret kedel til ren varmeproduktion.«

Nogle mindre fjernvarmenet, der i dag overvejende bliver forsynet med decentral naturgasbaseret (kraft)varme, har i flere år haft relativt høje varmepriser. Der er gennemført tre statslige hjælpepakker, en støttepulje fra naturgasselskaberne og andre initiativer. To tredjedele af disse fjernvarmenet har fået gennemsnitligt 5,3 mio. kr. i tilskud, dvs. 21.000 kr. per husstand. På trods af den økonomiske støtte har nogle af disse anlæg stadig høje varmepriser.

Brancheorganisationerne Dansk Fjernvarme og Foreningen af Danske Kraftvarmeværker har den 7. september 2011 offentliggjort rapporten »Redningsplan – små dyre naturgasfyrede fjernvarmeværker«. Her fremsættes der konkrete løsningsforslag til de 30 virksomheder med fjernvarmenet, der har de højeste varmepriser ifølge Energitilsynets varmeprisstatistik per den 8. december 2010. Hovedkonklusionen i rapporten

er, at mindre biomassekedler kombineret med solvarmeanlæg er det vigtigste tiltag til at opnå lavere varmepriser.

Der har været opmærksomhed på, at man ved at tage udgangspunkt i én bestemt dato kan komme frem til en lidt tilfældig liste over de fjernvarmenet, hvor forsyning med biomassebaseret varme fra produktionsanlæg op til 1 MW således vil blive tilladt. Derfor er det besluttet også at se på de fjernvarmenet, der over en længere periode, nemlig i årene 2009, 2010 og 2011, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik, gennemsnitlig har haft de højeste varmepriser. Fordelen ved at anvende en 3-årig periode for udvælgelsen af fjernvarmenettene er endvidere, at der dermed sker en udjævning af den over- eller underdækning, som et anlæg måtte have, og som skal udlignes i det efterfølgende varmeår.

Det viste sig, at der var stor sammenfald mellem listen over de 30 virksomheder med fjernvarmenet, der havde de højeste priser per 8. december 2010 og listen over de 30 virksomheder med fjernvarmenet, der i gennemsnit havde de højeste priser i perioden 2009-2011. Hvis tiltaget med en biomassekedel på 1 MW også skal gælde for de 30 virksomheder med fjernvarmenet, der i gennemsnit havde de højeste varmepriser i den nævnte periode vil det resultere i, at der kommer 5 ekstra virksomheder på listen udover de 30 anlæg, som de to brancheforeninger har karakteriseret som nødlidende.

Det er derfor besluttet i den energipolitiske aftale, at i alt 35 virksomheder med fjernvarmenet skal tilbydes mulighed for at installere en biomassefyret varmekedel på maksimalt 1 MW. Mindst to af disse fjernvarmenet er i løbet af 2011 og 2012 blevet overtaget af andre virksomheder, som dermed også overtager muligheden for at blive forsynet med biomassebaseret varme fra produktionsanlæg op til 1 MW.

Den eksisterende bemyndigelsesbestemmelse i § 5 i lov om varmforsyning tillader ikke, at der fastsættes regler, der giver de 35 virksomheder med fjernvarmenet mulighed for at anvende biomassebaseret opvarmet vand, når dette ikke er samfundsøkonomisk mest fordelagtigt. Dette på grund af lovens formål i § 1 i lov om varmforsyning, at den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi fremmes. Derfor ændres bemyndigelsesbestemmelsen i § 5 således, at der under visse forudsætninger ved fastsættelse af regler kan tages hensyn til overordnede samfundsmæssige hensyn, særligt hensynet til lavere forbrugspriser.

2.2.3. Ændring af prisbestemmelserne

Med forslaget ønskes desuden prisbestemmelsernes anvendelsesområde afgrænset til kun at omfatte levering af varme og gas til rumopvarmning og forsyning med varmt brugsvand. Dermed ses prisbestemmelsen i § 20, stk. 1, i sammenhæng med lovens § 1, der fastlægger lovens formål til bl.a. at være »at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand«.

Energitilsynet har ved tilkendegivelsen af den 23. juni 2010 fastlagt praksis om at prisbestemmelserne også gælder levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til andre formål. Samtidig hermed har Energitilsynets sekretariat angivet, at problemstillingen ikke er hensigtsmæssig, og at der skal arbejdes mod en løsning, der skal sikre, at der ikke indføres mere regulering end absolut nødvendigt. Dette er udgangspunktet for forslaget om at begrænse prisbestemmelsernes anvendelsesområde til at omfatte alene levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Det vurderes urimeligt, at anlæg, hvis hovedformål er forbrænding af farligt affald, bliver underlagt et prisloft. Disse anlægs omkostninger er nødvendigvis højere end omkostningerne for forbrænding af affald på konventionelle affaldsforbrændingsanlæg samtidig med at anlæggene har en lavere energimæssig effektivitet. Det skyldes, at der stilles specifikke krav til forsvarlig destruktion af farligt affald, at affaldets brændværdi er lav og at rensning af røgen og spildevand fra forbrændingsprocessen er mere krævende. Det gør det svært at holde prisen for udnyttelse af overskudsvarme fra processen for forbrænding af farligt affald under et prisloft, som udgøres af en gennemsnitspris for fremstilling af opvarmet vand eller damp ved forbrænding af brændsler med en høj brændværdi, som f.eks. kul og biomasse, på anlæg, der udelukkende er etableret til at producere energi.

Desuden vurderes det uhensigtsmæssigt, at § 20, stk. 1, både er maksimum- og minimumpris, hvilket kan medføre, at virksomheder, der leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, ikke skal overholde deres prisaftaler, også når disse er fordelagtige for forbrugeren.

2.2.4. Administrativ regelforenklings § 23 m

§ 23 m i lov om varmforsyning indeholder enkelte krav, som kan gøre det unødigt administrativt belastende for kommunale varmfremføringsanlæg at påbegynde geotermaaktiviteter og for vandselskaber at udnytte energien fra behandling af spildevandsslam. Med forslaget skal det blive lettere for et kommunalt fremføringsanlæg at deltage i geotermaaktiviteter og for et vandselskab at udnytte overskudsvarme.

2.2.5. Fastsættelse af regler for installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning

Det er regeringens målsætning, at den danske el- og varmforsyning skal dækkes af vedvarende energi i 2035. Som et led i denne målsætning, skal anvendelsen af olie og naturgas til bygningsopvarmning gradvist udfases.

Af energiaftalen af 22. marts 2012 fremgår det blandt andet, at: »Parterne er enige om at understøtte udfasning af olie- og naturgasfyr i eksisterende bygninger, da der findes økonomisk rentable alternativer. På den baggrund iværksættes følgende initiativer:

- Fra 2013 indføres et stop for installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger. Der vil være mulighed for undtagelse, hvor der ikke er egnede alternativer til rådighed.
- Parterne er enige om, at det fra 2016 ikke længere skal være muligt at installere olie- og naturgasfyr i eksisterende bygninger i områder med fjernvarme eller naturgas som alternativ, og at det fortsat skal være muligt at installere olie- og naturgasfyr i eksisterende bygninger i områder uden disse alternativer.«

Energiaftalen betyder, at der fra 2013 ikke må installeres olie- eller naturgasfyr i nye bygninger. Disse bygninger vil i stedet skulle opvarmes med et alternativ til olie- eller naturgas. Hvis bygningen ligger i et fjernvarmeområde kan der f.eks. installeres fjernvarme, eller der kan installeres f.eks. varmepumpe eller biomassefyr. Hvis der ikke er egnede alternativer til installation af olie- eller naturgasfyr i en ny bygning, kan bygningsejeren søge kommunen om dispensation fra kravet.

Dispensation kan gives ud fra en konkret vurdering af, om der foreligger forhold, der gør alternativer til olie- eller naturgasfyr uegnede ved det konkrete byggeri. Eksempelvis følgende:

- Grundstørrelse.
- Bygningens placering på grunden.
- Nabohensyn.
- Lokale udbygningsplaner for fjernvarme.
- Bygningens udformning.
- Bygningens påtænkte anvendelse.

Energiaftalen betyder endvidere, at der fra 2016 ikke må installeres olie- og naturgasfyr i eksisterende bygninger, der ligger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ. I forbindelse med udskiftning af et olie- og naturgasfyr i disse bygninger, vil der ligeledes skulle vælges et alternativ til olie- og naturgasfyr.

Lov om varmforsyning giver de enkelte kommunalbestyrelser mulighed for at udlægge områder til kollektiv varmforsyning, dvs. til fjernvarme eller individuel naturgasforsyning. I et område, der er udlagt til kollektiv varmforsyning, kan kommunalbestyrelsen give påbud om tilslutningspligt til den kollektive forsyning efter lov om varmforsyning eller planloven. Lovforslaget ændrer ikke herved. Tilslutningspligt indebærer alene, at en bygningsejer skal bidrage økonomisk til det kollektive varmforsyningsanlæg. Pligten indebærer ikke, at bygningen også skal aftage fjernvarme eller naturgasforsyning. Derfor vil forbuddet mod installation af olie- og naturgasfyr også være relevant i områder med tilslutningspligt til den kollektive varmforsyning. Samtidig med indførelse af forbuddet skal reglerne for tilslutningspligt ændres således, at ejere af bygninger, hvor der er forbud mod at installere naturgasfyr, ikke alligevel økonomisk skal bidrage til naturgasforsyningen.

Forbuddet mod installation af olie- og naturgasfyr i eksisterende bygninger vil efter energiaftalen alene gælde for bygninger med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ. Bygninger, som ligger inden for et område, som kommunalbestyrelsen har udlagt til fjernvarme eller individuel naturgasforsyning efter lov om

varmeforsyning vil som udgangspunkt have fjernvarme henholdsvis naturgas som alternativ. Hvis den kollektive varmeforsyning ikke er et reelt alternativ for den pågældende bygning, vil der kunne gives dispensation fra forbuddet. Betingelserne for dispensation vil blive beskrevet nærmere i bygningsreglementet.

Med henblik på implementering af ovenstående skal der tilvejebringes en hjemmelsbestemmelse i bygge-loven, som gør det muligt for klima-, energi- og bygningsministeren at fastsætte regler om installation af olie- og naturgasfyr.

Omfattet af den foreslåede hjemmelsbestemmelse er fyr, der anvendes til grundlast og spidslast til bygningsopvarmning og opvarmning af brugsvand. Det er ikke hensigten, at den nye bestemmelse skal omfatte nødstrømsanlæg, der anvender olie eller naturgas.

Bestemmelsen har endvidere alene til hensigt at finde anvendelse ved fyr, som anvender fossil olie eller naturgas som brændsel.

Den nærmere udmøntning vil ske i bygningsreglementet med ikrafttræden i 2013 for så vidt angår regler om forbud mod installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger og ikrafttræden i 2016 for så vidt angår regler om forbud mod installation af oliefyr i eksisterende bygninger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ. Der vil ved udmøntningen i bygningsreglementet blive taget højde for den situation, hvor kommunalbestyrelsen inden bygningsreglementets ikrafttræden har truffet beslutning om, at et område skal forsynes med individuel naturgasforsyning således, at nye bygninger i dette område ikke bliver omfattet af forbuddet.

3. Lovforslagets hovedindhold

Forslaget muliggør, at de centrale kraft-varme-anlæg kan fastsætte en anden pris end den omkostningsbestemte pris. Et centralt kraft-varme-anlæg kan benytte sig af denne mulighed ved levering af biomassebaseret kraftvarme, under forudsætning af, at varmen leveres til et kollektivt varmeforsyningsanlæg, der er kommunalt eller forbrugerejet, og at prisfastsættelsen sker på grundlag af en aftale mellem kraft-varme-anlægget og det kollektive varmeforsyningsanlæg. Der kan fastsættes regler om et loft for den pris, der kan aftales. Loftet vil alene kunne gælde til og med 2017. Substitutionsprisen vil i praksis til enhver tid fungere som et loft for den pris, der kan aftales. Hvis der ikke indgås en aftale, gælder den omkostningsbestemte pris.

§ 5 i lov om varmeforsyning foreslås ændret, således at klima-, energi- og bygningsministeren efter forhandling med de kommunale organisationer får adgang til at inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder hensyn til brugerøkonomi, ved fastsættelse af regler for den kommunale behandling af sager vedrørende etablering af nye kollektive varmeforsyningsanlæg eller udførelse af større ændringer i eksisterende anlæg. Det er hensigten at muliggøre, at udvalgte fjernvarmenet kan blive forsynet med biomassevarme og dermed opnå lavere varmepriser.

Med den foreslåede hjemmel vil ministeren kunne ændre regler i projektbekendtgørelsen således, at kommunalbestyrelsen i de decentrale naturgasforsynede områder vil kunne godkende, at der anvendes andre brændsler end naturgas og mineralsk olie til produktion af varme, under forudsætning af, at det pågældende varmeproduktionsanlæg skal levere varme til en af de 35 virksomheder med fjernvarmenet, der har de højeste varmepriser, og som er opremset i bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1, og at varmeproduktionskapaciteten på biomasse til forsyning af det pågældende net er maksimalt 1 MW.

Derudover bliver det præciseret, at prisreguleringen gælder levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Levering af varme eller gas til andre formål, f.eks. til procesformål, vil således med forslaget ikke være omfattet af prisbestemmelserne. Prisreguleringen vil desuden blive ændret således, at den vil fungere som en regulering med en maksimalpris.

Forslaget undtager anlæg til forbrænding af farligt affald fra reglerne om et prisloft for affaldsforbrændingsanlæg. Disse anlæg vil således kunne levere opvarmet vand eller damp til prisen, jf. § 20, stk. 1.

Endvidere vil kommunalt ejede varmefremføringsanlæg kunne påbegynde aktiviteter med henblik på udvinding af geotermisk energi uden at indhente klima-, energi og bygningsministerens tilladelse hertil. Forsla-

get muliggør herudover, at overskudsenergi fra vandselskaber kan udnyttes uden opfyldelse af kravet om selskabsmæssig adskillelse.

Endelig foreslås byggelovens § 6 ændret, således at det bliver muligt at fastsætte regler i bygningsreglementet om installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning. Det er hensigten hermed, at bygningsreglementet ændres, så der indføres et forbud mod installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger fra 2013 og mod installation af oliefyr i eksisterende bygninger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ fra 2016. Der vil være mulighed for at dispensere fra reglerne, hvis forhold gør alternativer til olie- eller naturgasfyr uegnede ved det konkrete byggeri. Det er ikke hensigten, at reglerne skal omfatte nødstrømsanlæg, der anvender olie eller naturgas.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner

4.1. Konsekvenser som følge af ændringer i lov om varmforsyning og lov om elforsyning

Det samlede årlige forbrug af biomasse i kraftvarmesektoren udgør i dag ca. 38 PJ. Allerede igangsatte initiativer vil øge anvendelsen af biomasse således, at det samlede forbrug af biomasse til kraftvarmeproduktion i 2020 skønnes at udgøre knap 45 PJ, jf. Energistyrelsens basisfremskrivning af april 2011. Afgiftsfritagelsen af biomasse til værkernes varmeproduktion kan opgøres til ca. 900 mio. kr. i 2020.

Som følge af forslaget til fremme af omstilling til biomasse på centrale kraft-varme-anlæg forventes det, at anvendelse af biomasse i kraftvarmesektoren vil stige fra ca. 45 PJ årligt til ca. 55 PJ årligt i 2020. Under forudsætning af at biomassen anvendes til fuld erstatning af kul til kraftvarmeproduktion, forventes forslaget at medføre et afgiftsprovenutab på ca. 300 mio. kr. i 2020. Såfremt biomassen delvis anvendes til kondensproduktion af el, vil provenutabet reduceres.

Den del af lovforslaget, der vil muliggøre forsyning af udvalgte fjernvarmenet med biomassebaseret varme fra produktionsanlæg op til MW, vil medføre et afgiftsprovenutab for staten, som andrages at være ca. 30 mio. kr., hvis alle de 35 virksomheder med fjernvarmenet, der er opremset i bemærkninger til forslaget § 1, nr. 1, vælger at omstille til biomasse.

Afgiftsprovenutabet som følge af ændringer i lov om varmforsyning skønnes således i alt at være 330 mio. kr. Tabet vil dækkes via den kommende forsyningssikkerhedsafgift.

Regelændringen vedrørende biomassebaseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-værker og udvalgte fjernvarmenet vil medføre meget begrænsede administrative konsekvenser for Energistyrelsen i forbindelse med udarbejdelse af reglerne og vejledning af kommunerne, som afholdes inden for den eksisterende bevillingsmæssige ramme. Desuden vil forslaget vedrørende de centrale kraft-varme-anlæg medføre begrænsede administrative konsekvenser for Energitilsynet, hvor aftaler, jf. den foreslåede § 20, stk. 15, nr. 2, skal anmeldes til for en kontrol af om forudsætningerne for at måtte fravælge den omkostningsbestemte pris er overholdt. Konsekvenserne vurderes at være meget begrænsede, idet omstilling til biomasse forventes at kunne blive aktuel på ikke mere end 10 kraft-varme-anlæg. I alt vil det højst kunne dreje sig om 16 anlæg.

Forslagets tekniske ændringer af § 23 m i lov om varmforsyning vil medføre en administrativ regelforenklings for kommunalt ejede fremføringsanlæg, idet kommunen ikke skal indhente en tilladelse for at kunne bevare ejerandele i en virksomhed, der påbegynder aktiviteter med henblik på udvinding af geotermisk energi. Forslaget vil desuden muliggøre, at der kan opnås dispensation således, at vand- og spildevandsaktiviteter ikke skal adskilles selskabsmæssigt fra varmeaktiviteter.

Ændringerne af lov om varmforsyning har ikke nogen økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner.

Ændring af prisreguleringen til en regulering med maksimalpris og til begrænsning af anvendelsesområdet samt ændringen af lov om elforsyning forventes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for staten, regioner eller kommuner.

4.2. Konsekvenser som følge af ændringer i byggeloven

Hjemlen til at fastsætte regler i bygningsreglementet for installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning vurderes at ville have yderst begrænsede negative økonomiske konsekvenser for kommunerne i forbindelse med deres byggesagsbehandling. Ved bl.a. nybyggeri og større ombygninger skal der søges om byggetilladelse hos kommunen, som herefter vil byggesagsbehandle ansøgningen.

Kommunerne er i deres byggesagsbehandling fritaget for byggesagsbehandling af andre forhold end de byggelsesregulerende ved byggerier med begrænset kompleksitet (herunder fritliggende enfamiliehuse). Ved disse byggerier skal kommunerne dermed ikke kontrollere f.eks. bygningens opvarmningsform. Ved andet byggeri som f.eks. etageejendomme, institutioner, kontorejendomme m.v. skal kommunen foretage byggesagsbehandling af samtlige forhold i bygningsreglementet, herunder også bygningens opvarmningsform.

Uanset om kommunen udfører byggesagsbehandling eller ej på byggeriet, er det til enhver tid bygningsejerens ansvar, at byggeloven, og derigennem også bygningsreglementets bestemmelser, efterleves.

Efter gældende regler har kommunerne mulighed for at opkræve gebyr for behandlingen af byggesager og ansøgninger om dispensation fra bygningsreglementets bestemmelser. Kommunerne vil i den forbindelse have mulighed for at tilpasse deres byggesagsgebyrer. Opkrævningen af byggesagsgebyrer skal følge de almindeligt gældende regler om gebyrer.

For så vidt angår kommunerne som bygherrer og bygningsejere vil forslaget ikke medføre negative økonomiske konsekvenser, da kommunerne vil opnå en besparelse i de løbende udgifter til bygningsopvarmning, som vurderes over tid at kunne tilbagebetale evt. øgede etableringsudgifter til alternativer til bygningsopvarmning med olie- eller naturgasfyr.

Regelændringen vil medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for Energistyrelsen i form af udgifter til vejledning til kommunerne og udarbejdelse af vejledningsmateriale i forbindelse med ændringerne i bygningsreglementet, som afholdes inden for den eksisterende bevillingsmæssige ramme.

Forslag til ændring af byggeloven forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Kraft-varme-anlæg kan i praksis aftale en varmepris med varmfremføringsanlægget, som er højere end den omkostningsbestemte pris, såfremt den ikke overstiger det af ministeren fastsatte loft eller substitutionsprisen. Varmefremføringsanlægget kan ved at indgå en aftale om at betale en merpris for den biomassebaserede varme påvirke kraft-varme-anlæggets brændselsvalg.

De 35 virksomheder med fjernvarmenet, der er opremset i bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1, vil kunne blive forsynet af biomassebaserede varmeanlæg op til 1 MW til erstatning af den eksisterende naturgasbaserede forsyning og dermed kunne få nedbragt deres omkostninger. Efter § 20 i lov om varmforsyning skal afgiftsfordelen komme varmemeforbrugerne til gode. Derfor vil forslaget til ændring af § 5 ikke have økonomiske konsekvenser for produktionsanlæggene. I tilfældet af, at det biomassebaserede produktionsanlæg også producerer varme, der leveres til procesformål, som ikke er omfattet af prisbestemmelsen, vil forslaget kunne have positive konsekvenser for erhvervslivet, idet det nedsætter omkostningerne for produktion af varmen.

Forslaget vil dog medføre en stigning af PSO-tariffen for elforbrugerne. Under forudsætning af, at biomassen anvendes til fuld erstatning af kul til kraftvarmeproduktion, forventes PSO-tariffen forbundet hermed at være ca. 200 mio. kr. i 2020.

Med forslaget vil levering af opvarmet vand, damp og gas bortset fra naturgas til andre formål end rumopvarmning og forsyning med varmt brugsvand ikke længere være omfattet af prisreguleringen. Det betyder, at virksomheder, der f.eks. producerer varme til procesformål eller biogas til transportformål, vil kunne fastlægge deres priser efter markedsvilkår.

Undtagelsen af anlæg til forbrænding af farligt affald fra reglerne om et prisloft for affaldsforbrændingsanlæg vil ikke medføre en stigning af de nuværende varmepriser, idet de to anlæg, der i dag forbrænder farligt affald i Danmark, Kommunekemi A/S og Special Waste System A/S, ikke leverer varme til prisloftet, men til

prisen, jf. § 20, stk. 1. Kommunekemi A/S har en midlertidig dispensation fra prisloftbekendtgørelsen til 2015 og leverer opvarmet vand og damp til den omkostningsbestemte pris. Special Waste System A/S leverer til substitutionsprisen, som er lavere end prisloftet.

I det omfang kommunerne i anledning af forslaget vedrørende ændring af byggeloven og udmøntning heraf i bygningsreglementet vælger at tilpasse deres byggesagsgebyrer i forhold til eventuel øget byggesagsbehandling af byggesager og behandling af dispensationsansøgninger, vil dette have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i form af øget gebyrbetaling.

Virksomhederne vil opnå en besparelse i de løbende udgifter til bygningsopvarmning, som vurderes over tid at kunne tilbagebetale evt. øgede etableringsudgifter til alternativer til bygningsopvarmning med olie- eller naturgasfyr.

6. Miljømæssige konsekvenser

Med forslaget forventes en stigning i anvendelse af biomasse i kraftvarmesektoren fra ca. 45 PJ årligt til ca. 55 PJ årligt i 2020. CO₂-fortrængningen ved at skifte fra kul til træpiller er 95.000 ton for 1 PJ, dvs. tiltaget kan, hvis biomasse erstatter kul, isoleret set fortrænge ca. 1 mio. ton CO₂. Da initiativet omfatter energianlæg, der er kvotebelagte, vil forslaget ikke bidrage til opfyldelsen af Danmarks internationale CO₂ reduktionsforpligtelser. Øget biomasseanvendelse på de centrale kraft-varme-anlæg vil dog bidrage til regeringens målsætning om en 40 pct. reduktion i udledningen af drivhusgasser i 2020 sammenlignet med 1990.

Forslaget vil herudover bidrage til Danmarks forpligtelse vedrørende udbygning af vedvarende energi. Initiativet vil således betyde en forøgelse af VE-andelen af det udvidede endelige energiforbrug på ca. 1,2 pct. i 2020 i forhold til hidtidige forventninger.

Forslaget om ændring af § 5 i lov om varmforsyning vedrørende mulighed for forsyning af udvalgte fjernvarmenet med biomassevarme fra anlæg op til 1 MW vurderes ikke at have væsentlige miljømæssige konsekvenser. Forslaget vedrører en meget begrænset mængde biomasse. Forslaget vil føre til erstatning af naturgasbaseret kraftvarme med biomassebaseret varme. Den øgede anvendelse af biomasse vil medføre nedsættelse af CO₂-udledning. Det forventes, at biomassen vil øge VE-procenten med ca. 0,06 procentpoint i 2020. Elproduktionen vil flytte til de store kraft-varme-anlæg, som er kvotebelagt og dermed vil dette ikke medføre øget CO₂-udledning.

Forslaget om ændringen af byggeloven vil bidrage til at sikre, at der for omfattede bygninger vælges et alternativ til olie- eller naturgasfyr. Forslaget vil dermed medføre en mindre lokal luftforurening fra afbrænding af olie eller naturgas. Endvidere vil lovforslaget til ændring af byggeloven medvirke til at nedbringe CO₂-udledning.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Med hensyn til de centrale kraft-varme-anlæg forventes det ikke, at forslaget i sig selv vil medføre, at varmepriserne stiger ved omstilling til biomasse. Priserne for biomassebaseret varme er normalt, på grund af afgiftsfordelen, lavere end priserne for varme produceret på fossile brændsler. De forudsætninger, der er stillet for at der kan fraviges fra den omkostningsbestemte pris, er med til at sikre, at forbrugernes interesser bliver varetaget ved aftaleindgåelse og at der vil være et loft for den pris, der kan aftales. Hvis fremføringsanlægget ikke vil indgå en aftale, gælder den omkostningsbestemte pris.

Forslaget vil dog medføre en stigning af PSO-tariffen for elforbrugere. Under forudsætning af, at biomassen anvendes til fuld erstatning af kul til kraftvarmeproduktion, forventes PSO-tariffen forbundet hermed at være ca. 200 mio. kr. i 2020.

Formålet med forslag om mulighed for biomasseforsyning af fjernvarmenet udvalgt efter de kriterier, der er nævnt i de almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.2.2., er at give disse fjernvarmenet mulighed for at reducere varmeprisen. Det forventes således, at forslaget om ændring af § 5 i lov om varmforsyning vil føre til positive økonomiske konsekvenser for borgerne, idet den biomasse, der anvendes til fremstilling af varme ikke er afgiftsbelagt og derfor vil en omstilling – alt andet lige – medføre lavere varmemeforbrugerpriser. Forslaget om ændring af § 5 i lov om varmforsyning har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

For aftagere af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, som skal anvendes til andre formål end rumopvarmning og forsyning med varmt vand, vil priserne kunne stige, fordi de vil kunne fastlægges efter markedsvilkår.

Undtagelsen af anlæg til forbrænding af farligt affald fra reglerne om et prisloft for affaldsforbrændingsanlæg vil ikke medføre en stigning af de nuværende varmepriser, idet de to anlæg, der i dag forbrænder farligt affald i Danmark, Kommunekemi A/S og Special Waste System A/S, ikke leverer varme til prisloftet, men til prisen, jf. § 20, stk. 1. Kommunekemi A/S har en midlertidig dispensation fra prisloftbekendtgørelsen til 2015 og leverer opvarmet vand og damp til den omkostningsbestemte pris. Special Waste System A/S leverer til substitutionsprisen, som er lavere end prisloftet.

I det omfang kommunerne vælger at tilpasse deres byggesagsgebyrer i forhold til eventuel øget byggesagsbehandling af byggesager og behandling af dispensationsansøgninger, vil dette have økonomiske konsekvenser for borgere i form af øget gebyrbetaling.

Borgerne vil opnå en besparelse i de løbende udgifter til bygningsopvarmning, som vurderes over tid at kunne tilbagebetale evt. øgede etableringsudgifter til alternativer til bygningsopvarmning med olie- eller naturgasfyr.

8. Forholdet til EU-retten

Det foreslås, at klima-, energi og bygningsministeren gives hjemmel til at fastsætte regler om installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning. Bestemmelsen vil senere blive udmøntet i en bekendtgørelse (bygningsreglementet). Ved udfærdigelsen af bekendtgørelsen vil det skulle overvejes, om der skal ske notifikation hos Kommissionen efter den særlige informationsprocedure for indberetning af oplysninger om tekniske forskrifter.

9. Høring

Lovforslaget er den 11. april 2012 sendt i høring hos:

3F Fagligt Fælles Forbund, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, Aalborg Portland A/S, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Altinex Oil Denmark A/S, Akademisk Arkitektforening, Affald Danmark, Autoriserede Kølefirmaers Brancheforening, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Center for Energibesparelser CO-industri, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danish Offshore Industry (Esben Mortensen), Danish Operators, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Teknisk Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Energi, Dansk Energibranche forening (DEBRA), Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Geotermi Aps, Dansk Standard, A/S Dansk Shell, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Ventilation, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Regioner, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), Datatilsynet, De Grønne, DELTA Dansk Elektronik, Det økologiske Råd, DI ITEK, DI – Organisation for erhvervslivet, DONG Energy A/S, Dong E&P, DS Håndværk & Industri, DTU – Afdelingen for myndighedsbetjening, Ejendomsforeningen Danmark, Energi- og olieforum.dk, Energiforbrugeren, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energitilsynet, Energitjenesten, E. ON Danmark A/S, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen Danske Kraftvarmeverker, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Varmepumpefabrikanter i Danmark, Frederiksberg Kommune, Frie Elforbrugere, FSR Danske revisorer, Greenpeace, GTS (Godkendt Teknologisk service), Hess ApS, HMN Naturgas I/S, Håndværksrådet, Indukraft Sekretariatet c/o Dansk Industri, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-Branchen, Kalk og Teglværksforeningen, KOOPERATIONEN, KTO - Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, KL (Kommunernes Landsforening), Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i

Danmark (LO), LCA Center, Landsbyggefonden, Mærskolie og Gas AS, Naturgas Fyn, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Realkreditforeningen, Reel Energi Oplysning (REO), RenoSam, Risø (DTU), Statens Byggeforsknings Institut, Statoil A/S, Statoil Gazelle A/S, Tekniq, Teknologisk Institut, Telekommunikationsindustrien, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, VELTEK – VVS- og EI-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vindmølleindustrien, WWF Verdensnaturfonden, Østkraft, Aalborg Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner	Ingen.	<p>Forslaget om biomasseanvendelse på centrale kraft-varmeanlæg og udvalgte fjernvarmenet vil medføre et mistet afgiftsprovener på ca. 330 mio. kr.</p> <p>Forslaget vil have begrænsede konsekvenser for Energistyrelsen i forbindelse med øget vejledning til kommunerne.</p> <p>Forslaget om biomasseanvendelse på centrale kraft-varmeanlæg vil desuden have begrænsede konsekvenser for Energitilsynet i forbindelse med kontrol af aftalerne for levering af biomassevarme.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Positive konsekvenser, idet omkostninger for produktion af opvarmet vand eller damp som følge af forslaget om biomasseanvendelse på de centrale kraft-varmeanlæg og udvalgte fjernvarmenet vil nedsættes.	Forslaget om indførelse af hjemmel til fastsættelse af regler for installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning kan medføre begrænsede stigninger i kommunernes byggesagsgebyrer.
Miljømæssige konsekvenser	<p>Reduktion af udledninger på 1 mio. tons CO₂, forøgelse af VE-procenten med ca. 1,2 pct. point i 2020.</p> <p>Hovedparten af biomasseomstillingen pga lovforslaget forventes at ske på energianlæg, der er kvotebelagte. Forslaget har derfor ikke effekt på opfyldelsen af Danmarks internationale reduktionsforpligtelser.</p> <p>Øget biomasseanvendelse på de centrale kraft-varmeanlæg vil dog bidrage til regeringens målsætning om en 40 pct. reduktion</p>	Ingen

	<p>i udledningen af drivhusgasser i 2020 sammenlignet med 1990.</p> <p>Forslaget om ændringen af bygge-loven vil medføre en mindre lokal luftforurening fra afbrænding af olie eller naturgas. Endvidere vil lovforslaget medvirke til at nedbringe CO₂-udledning.</p>	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	<p>Forslaget om biomasseanvendelse på de centrale kraftvarme-anlæg vil medføre en stigning PSO-tariffen med ca. 200 mio. kr. i 2020.</p> <p>Forslaget om indførelse af hjemmel til fastsættelse af regler for installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning kan medføre begrænsede stigninger i kommunernes byggesagsgebyrer.</p>
Forholdet til EU-retten	<p>Det foreslås, at ministeren gives hjemmel til at fastsætte regler om installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning. Bestemmelsen vil senere blive udmøntet i en bekendtgørelse (bygningsreglementet). Ved udfærdigelsen af bekendtgørelsen vil det skulle overvejes, om der skal ske notifikation hos Kommissionen efter den særlige informationsprocedure for indberetning af oplysninger om tekniske forskrifter.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

(§ 5, stk. 2)

Med forslaget skal klima-, energi- og bygningsministeren, jf. § 5, stk. 2, efter forhandling med de kommunale organisationer, fastlægge regler om anvendelse af brændsler, som vil gælde for den kommunale behandling af sager vedrørende etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelse af større ændringer i eksisterende anlæg. Fastsættelse af reglerne skal ske med samtidig inddragelse af overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder hensyn til brugerøkonomi. Dette skal ske under visse betingelser, som er nævnt i § 5, stk. 2, nr. 1-3.

For det første skal det pågældende varmeproduktionsanlæg levere opvarmet vand eller damp til et fremføringsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2 (et fjernvarmenet). For det andet skal fremføringsanlæggets varmepris være blandt de 30 højeste per 8. december 2010, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik, eller blandt de 30 højeste i gennemsnit, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik over årene 2009, 2010 og 2011. For det tredje skal de produktionsanlæg, der leverer biomassebaseret varme til fremføringsanlægget, sammenlagt have en kapacitet på maksimalt 1 MW.

Baggrunden herfor er beslutningen i den energipolitiske aftale af 22. marts 2012, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2., hvorefter det vil blive muligt at etablere en biomassefyret kedel på maksimalt 1 MW til forsyning af i alt 35 udvalgte virksomheder, der driver fjernvarmenet. Ordlyden af § 5, stk. 2, muliggøre også, at forsyningen af de udvalgte fjernvarmenet sker ved levering af biomassebaseret varme fra et eksisterende produktionsanlæg. Hvis eksisterende produktionsanlæg kan anvendes til at forsyne nettet med biomassevarme, vil det normalt være samfundsøkonomisk mere fornuftigt end at etablere et nyt anlæg. På denne måde vil det således være muligt at udnytte varme fra procesanlæg, f.eks. anlæg til korntørring, som normalt kun bruges enkelte måneder om året. Fordi der vil skulle anvendes ekstra brændsel til forsyning af fjernvarmenettet, kan forsyning fra disse anlæg ikke kvalificeres som udnyttelse af overskudsvarme, som normalt ikke er omfattet af forbuddet i projektbekendtgørelsens § 15.

Den biomassebaserede varmeproduktionskapacitet til levering til det pågældende fjernvarmenet må maksimalt være 1 MW. Der kan således være flere biomassebaserede varmeproduktionsanlæg, der leverer til nettet, såfremt kapaciteten på disse anlæg sammenlagt ikke overstiger 1 MW.

De kriterier, der er anvendt til udvælgelsen af de 35 nødlidende virksomheder med fjernvarmenet, og som i videst muligt omfang kan forebygge, at antallet varierer i forhold til opgørelsestidspunkt, og kriteriernes fordele er nævnt under almindelige bemærkninger, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2.

Energiaftalen af 22. marts 2012 henviser til en mulighed for de udvalgte fjernvarmenet for at få dispensation. § 5, stk. 2, vil dog også kunne anvendes til at undtage de udvalgte fjernvarmenet direkte fra kravet i projektbekendtgørelsens § 6 om god samfundsøkonomi og forbuddet i projektbekendtgørelsens § 15 mod etablering af biomassebaserede varmeproduktionsanlæg. Ved at undtage fjernvarmenettene fra de pågældende bestemmelser frem for at lade dem søge om dispensation opnås samme formål med en mindre administrativ belastning for nettene.

Forslaget til § 5, stk. 2, vil således skulle sikre, at der i medfør af § 5, stk. 1, fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen kan godkende, at der anvendes andre brændsler end naturgas eller mineralsk olie på ren varmeproducerende anlæg, der skal levere varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraft-varme- eller varmeanlæg, såfremt produktionskapaciteten for biomassevarme til nettet er maksimalt 1 MW og det pågældende anlæg leverer varme til et fjernvarmenet, der drives af en virksomhed, hvis varmepriser er blandt de 30 højeste per 8. december 2010, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik, eller blandt de 30 højeste i gennemsnit, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik over årene 2009, 2010 og 2011.

Der vil være i alt 35 virksomheder, der driver fremføringsanlæg, der enten er blandt de 30 med de højeste priser per 8. december 2010 eller er blandt de 30 med de højeste gennemsnitlige priser i perioden 2009-2011. Der er tale om følgende virksomheder:

Hjortekær, Østermarie Fjernvarmenet, Veddum-Skelund-Visborg Kraftvarmeværk, Skævinge Kommunes Fjernvarmeforsyning, Kelleris Hegn, Slagslunde Fjernvarme, Meløse-St.Lyngby Energiselskab, Hvalpsund Kraftvarmeværk, Gassum-Hvidsten Kraftvarmeværk, Gørløse Fjernvarme, Ørslev-Terslev Kraftvarmeforsyning, Sandved-Tornemark Kraftvarmeværk, Blenstrup Kraftvarmeværk, Brøns Kraftvarme, Hyllinge-Menstrup Kraftvarme, Ådum Kraftvarmeværk, Ulbjerg Kraftvarme, Sdr. Herreds Kraftvarmeværker, Røstrup Kraftvarmeværk, Annebergparken, Sønderholm Varmeværk, Mellerup Kraftvarme, Oue Kraftvarmeværk, Hvam Gl. Hvam Kraftvarmeværk, Præstbro Kraftvarmeværk, Præstø Fjernvarme, Rejsby Kraftvarme, Ellidshøj-Ferslev Kraftvarmeværk, Øster Hurup Kraftvarme, Ejsing Fjernvarmeforsyning, Astrup Kraftvarmeværk, Øland Kraftvarmeværk, Lendum Kraftvarmeværk, Mørkøv Kraftvarmeværk og Thorshøj Kraftvarmeværk.

Kommunalbestyrelsen kan godkende levering af biomassevarme til fjernvarmenet, der drives af en af de ovennævnte virksomheder, men kravet om maksimumkapaciteten på 1 MW gælder det fysiske fjernvarmenet. Hvis en af ovennævnte virksomheder således driver flere fremføringsanlæg, der fysisk ikke er forbunden med hinanden, kan disse anlæg hvert for sig forsynes med biomassevarme fra produktionsanlæg op til 1 MW per fremføringsanlæg. Det gælder dog kun fremføringsanlæg, hvis priser er indgået i de prisstatistikker, som har dannet grundlag for udvælgelsen af virksomhederne.

I alt 35 virksomheder vil kunne blive undtaget fra reglerne i projektbekendtgørelsen for at kunne få godkendt levering af biomassevarme til deres fjernvarmenet, såfremt disse nettene priser er indgået i de prissta-

tistikker, som har dannet grundlag for udvælgelsen af virksomhederne. Afgørende er, at disse nets omkostninger og dermed deres varmepriser kan nedsættes som følge af afgiftsfordelen ved brændselsskift fra fossile brændsler til biomasse. Hvis en af de ovennævnte virksomheder således i mellemtiden er overtaget af en anden virksomhed, vil denne virksomhed kunne få mulighed for at blive undtaget i stedet for den virksomhed, der tidligere drev nettene.

Ordningen vil blive evalueret inden udgangen af 2014.

Til nr. 2

(§ 20, stk. 1)

Med forslaget ændres for det første prisbestemmelsernes anvendelsesområde, som det er blevet fortolket af Energitilsynet ved tilkendegivelse af 23. juni 2010. Herved har Energitilsynet fastlagt, at prisbestemmelserne i lov om varmforsyning finder anvendelse på alle leveringer af opvarmet vand, damp eller gas til det indenlandske marked. Prisbestemmelsernes anvendelsesområde er fastlagt i § 20, stk. 1.

Energitilsynet har tilkendegivet, at lovgrundlaget omkring prisbestemmelsernes anvendelsesområde er uklart, samtidig hermed har der været konkrete sager om procesvarme, hvor prisbestemmelserne har fundet anvendelse. Derfor finder Energitilsynet, at procesvarme i medfør af praksis er omfattet af prisbestemmelserne. Energitilsynet konkluderer imidlertid, at det er relevant at præcisere prisbestemmelsernes anvendelsesområde, idet lovgrundlaget ikke er klart. Ved præciseringen bør målsætningen efter Energitilsynets vurdering være, at der ikke indføres mere regulering end absolut nødvendigt.

Forslaget tager udgangspunkt i Energitilsynets tilkendegivelse, og ændrer § 20, stk. 1, således, at prisbestemmelsernes anvendelsesområde bliver begrænset til levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til det indenlandske marked med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Prisbestemmelsernes anvendelsesområde skal således ses i sammenhæng med lovens formålsbestemmelse, som er fastlagt i § 1, hvoraf det fremgår, at lovens formål bl.a. er »at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand«.

Levering til procesformål eller andre formål, som ikke i øvrigt er omfattet af loven, er således heller ikke omfattet af prisbestemmelserne i kapitel 4 i lov om varmforsyning.

For det andet understreger ændringen i § 20, stk. 1, at prisreguleringen alene gælder levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til de nævnte formål. Når en virksomhed omfattet af § 20, stk. 1, også leverer til andre formål eller leverer helt andre ydelser, f.eks. el eller affaldsbortskaffelse, er disse ydelser ikke underlagt prisreguleringen i stk. 1.

Prisreguleringen for opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indebærer, at aktiviteter vedrørende levering af varme og gas til disse formål holdes regnskabsmæssigt adskilt fra eventuelle andre aktiviteter således, at der kan holdes tilsyn med, at der kun er indregnet nødvendige omkostninger i prisen. Energitilsynet kan dog godt tillade, at virksomheder omfattet af stk. 1 ikke holder aktiviteter vedrørende levering af varme og gas til de nævnte formål regnskabsmæssigt adskilt fra de andre aktiviteter under forudsætning af, at indtægterne fra de andre ydelser anvendes til at nedsætte prisen for varme eller gas til rumopvarmning og varmt brugsvand. På denne måde kan kommunalt eller forbrugerejede værker, der alligevel ikke vil være interesserede i at optjene profit, slippe for den administrative byrde, en regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteter medfører.

Hvis levering af varme til procesformål sker med det formål at indtjene overskud til virksomheden ejere, må denne aktivitet som minimum holdes regnskabsmæssigt adskilt fra levering af varme til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. På anlæg, der leverer både varme, der er omfattet af § 20, stk. 1, og f.eks. procesvarme, betyder en sådan regnskabsmæssig adskillelse konkret, at omkostninger til produktionen skal fordeles mellem procesvarme og varme omfattet af stk. 1. I så fald skal der for fordeling af fællesomkostninger anvendes fordelingsnøgler, f.eks. med udgangspunkt i fordelingen af varmemængden til henholdsvis rum- og procesvarme.

Hvis gas bortset fra naturgas produceres for at blive anvendt til at fremstille opvarmet vand eller damp med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, f.eks. som brændsel i et kraft-varme-anlæg, er denne gaslevering omfattet af § 20, stk. 1.

For det andet ændrer forslaget § 20, stk. 1, således, at den omkostningsbestemte pris er en maksimumpris. § 20, stk. 1, opremser udtømmende de omkostninger, der kan indregnes i priserne, såfremt disse er nødvendige. Med forslaget bliver det tilføjet, at disse omkostninger højst kan indregnes i priserne. Dvs. at prisreguleringen ikke er til hinder for, at der aftales en pris, der er lavere end prisen, jf. § 20, stk. 1. At prisen efter § 20, stk. 1, er en maksimumpris forhindrer ikke, at der kan prisdifferentieres, jf. § 20, stk. 5. Det forhindrer heller ikke, at en virksomhed indregner omkostninger til aktiviteter med henblik på at fremme tilslutning, heriblandt eksempelvis ved at give rabat, i samtlige forbrugernes priser, såfremt disse aktiviteter kan gavne alle forbrugere. Det er Energitilsynet, der i konkrete tilfælde afgør, hvilke omkostninger, der kan indregnes i priserne.

Ordene »Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer« er ikke videreført i den nyaffattede § 20, stk. 1. Ordene vurderes overflødige, idet der i slutning af bestemmelsen også henvises til § 20 a.

Til nr. 3

(§ 20, stk. 4.)

Forslaget indskrænker hjemlen i § 20, stk. 4, for klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. Ændringen medfører, at reglerne om et prisloft ikke finder anvendelse på anlæg, der efter regler i medfør af § 35 i lov om miljøbeskyttelse er godkendt til nyttiggørelse eller bortskaffelse af farligt affald som hovedaktivitet, og der er indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald. Anlæg til forbrænding af farligt affald vil således fremover kunne levere opvarmet vand eller damp til prisen, jf. § 20, stk. 1. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår et anlæg kan betragtes som indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald.

Bekendtgørelse nr. 1415 af 12. december 2011 om affald (affaldsbekendtgørelsen) definerer begrebet farligt affald. Herved forstås, jf. affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 23: »Affald, som er opført på og markeret som farligt affald på listen over affald i bilag 2, og som udviser én eller flere af de farlige egenskaber, som er angivet i bilag 4. Som farligt affald anses endvidere affald, som udviser egenskaber, som er angivet i bilag 4.«

Det vurderes urimeligt, at anlæg, hvis hovedformål er forbrænding af farligt affald, bliver underlagt et prisloft. Disse anlægs omkostninger er nødvendigvis højere end omkostningerne for forbrænding af affald på konventionelle affaldsforbrændingsanlæg, samtidig med at anlæggene har en lavere energimæssig effektivitet. Det skyldes, at der stilles specifikke krav til forsvarlig destruktion af farligt affald, at affaldets brændværdi er lav, og at rensning af røgen og spildevandet fra forbrændingsprocessen er mere krævende.

For det første vil miljøkravene for anlæg, der som hovedaktivitet forbrænder farligt affald, medføre større investeringer.

Forbrænding af farligt affald kræver investering i forskellige støtteanlæg til forbehandling af affaldet og for at holde de forskellige affaldsfraktioner adskilt. Desuden vil nogle affaldskategorier, såsom klinisk risikoaffald, kræve et særligt indfyringsarrangement. Derudover vil forbrænding af store mængder farligt affald kræve et højtemperaturanlæg. Forbrændingen af nogle farlige affaldsstoffer, f.eks. PCB, skal ske ved 1.100 grader, hvorimod anlæg, der forbrænder dagrenovation, kan gøre det ved en temperatur på 850 grader. Forbrænding af farligt affald kræver således en rotéovn, som sikrer en længere forbrændingsproces til destruktion af de farlige affaldsstoffer, og som er god til flydende affald. I en almindelig risteovn vil forbrændingen være for kortvarig til destruktion af farligt affald, og en risteovn er derudover uegnet til forbrænding af flydende affald. Rotéovnen skal desuden til beskyttelse af anlægget indvendigt mures med specielle mursten, der kan klare de høje temperaturer og de aggressive affaldsfraktioner. Disse mursten skal skiftes jævnligt med øgede omkostninger til følge.

For det andet har dele af det affald, der kvalificeres som farligt affald, en lav brændværdi. Der er f.eks. tale om smittefarligt affald fra sygehuse, såsom blodposer, og behandling af spildevand, der indeholder farlige stoffer. Brændværdien af det affald, der forbrændes på anlæg til forbrænding af farligt affald, vil således generelt ligge i den lave ende sammenlignet med brændværdien af det affald, der forbrændes på konventionelle anlæg.

De specifikke krav til anlægget og affaldets lave brandværdi medfører, at anlæg til forbrænding af farligt affald generelt har en lavere energimæssig effektivitet. En rotéovn er velegnet til destruktion af farligt affald, men i forhold til et riste-anlæg er den energimæssigt mindre effektiv. Desuden vil anlægget på grund af korrosionsrisikoen, som er større ved forbrænding af farligt affald, ikke kunne køre med så høj dampetemperatur og -tryk. Dette medfører ringere effektivitet i turbineanlægget. Støtteanlæggene bruger desuden meget el således, at der er et stort internt energiforbrug. Det betyder desuden, at en del af den producerende el går tabt som indtægtskilde.

For det tredje er anlæg til forbrænding af farligt affald underlagt samme emissionskrav som konventionelle forbrændingsanlæg, men røgen og spildevandet fra forbrænding af farligt affald er mere forurenede end fra forbrænding af almindeligt affald. Derfor vil rensning af røgen og spildevandet være mere krævende. Desuden gælder der for anlæg med forbrænding af farligt affald som hovedaktivitet skrapere krav til dokumentation af overholdelse af kravene til emissionerne i luft og vand over for myndighederne end for anlæg, som alene forbrænder farligt affald som biaktivitet.

Af de tre nævnte grunde er det for anlæg, hvis hovedformål er forbrænding af farligt affald, svært at holde prisen for udnyttelse af overskudsvarme under et prisloft, når dette beregnes som en gennemsnitspris for fremstilling af opvarmet vand eller damp ved forbrænding af brændsler med høj brændværdi, som f.eks. kul og biomasse på anlæg, der udelukkende er etableret til at producere energi. Risikoen for at prisen ikke kan holdes under prisloftet bliver større, når modellen med ét prisloft for alle affaldsforbrændingsanlæg, som bliver baseret på prisen for opvarmet vand fra de store højeffektive centrale kraft-varme-anlæg, bliver udmøntet i prisloftbekendtgørelsen.

Alene anlæg, der efter regler i medfør af § 35 i lov om miljøbeskyttelse er godkendt til nyttiggørelse eller bortskaffelse af farligt affald som hovedaktivitet, og der er indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald, undtages fra reglerne om et prisloft for levering af opvarmet vand eller damp. Ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om de anlæg, der er undtaget fra reglerne om et prisloft. Disse regler vil f.eks. kunne indeholde en nærmere præcisering af, hvornår et anlæg kan betragtes som indrettet og drevet med henblik på hovedsageligt at forbrænde farligt affald.

Konventionelle affaldsforbrændingsanlæg kan efter lov om miljøbeskyttelse blive godkendt til at forbrænde udvalgte fraktioner af farligt affald, dvs. som biaktivitet. Disse anlæg vil ikke have forbrænding af farligt affald som hovedaktivitet og vil dermed ikke være undtaget fra reglerne om et prisloft i medfør af lov om varmeforsyning. Konventionelle affaldsforbrændingsanlæg, der er godkendt til at forbrænde udvalgte fraktioner af farligt affald som biaktivitet, vil normalt ikke være specifikt indrettet til forbrænding af farligt affald og vil således ikke kunne forbrænde store mængder uden at overskride kravene efter lov om miljøbeskyttelse. På disse anlæg er der således ikke foretaget de nødvendige investeringer for at kunne modtage aggressive affaldsfraktioner i store mængder, som bl.a. medfører de høje omkostninger på anlæg, hvis hovedformål er forbrænding af farligt affald. Konventionelle affaldsforbrændingsanlæg, der også forbrænder farligt affald, men ikke som hovedformål, vil således fortsat være omfattet af reglerne om et prisloft for levering af opvarmet vand eller damp.

Der er i dag to virksomheder i Danmark, der hovedsageligt forbrænder farligt affald. Det er Kommunekemi A/S og Special Waste System A/S. Forslaget vil ikke medføre en stigning af de nuværende varmepriser fra disse anlæg, idet virksomhederne i dag ikke leverer opvarmet vand til prisloftet, men til prisen, jf. § 20, stk. 1.

Til nr. 4

(§ 20, stk. 15-17)

Forslaget muliggør, at der for levering af opvarmet vand eller damp fra de centrale kraft-varme-anlæg kan fastsættes en anden pris end den omkostningsbestemte pris. De centrale kraft-varme-anlæg bliver i medfør af § 10, stk. 6, i lov om elforsyning opsummeret i § 12 i bekendtgørelse nr. 493 af 12. juni 2003 om betingelser og procedurer for meddelelse af tilladelse til etablering af nye elproduktionsanlæg samt væsentlige ændringer i bestående anlæg.

Stk. 15 undtager varmelevering fra et centralt kraft-varme-anlæg fra stk. 1, når visse forudsætninger herfor er opfyldt. For det første kan et centralt kraft-varme-anlæg kun benytte sig af muligheden for at fastsætte en anden pris end den omkostningsbestemte, når der er tale om levering af biomassebaseret opvarmet vand eller damp til et kollektivt varmforsyningsanlæg. For det andet skal prisfastsættelsen i så fald ske på grundlag af en aftale mellem kraft-varme-anlægget og det kollektive varmforsyningsanlæg. For det tredje kan muligheden kun benyttes, når varmen leveres til et kollektivt varmforsyningsanlæg, der på tidspunktet for aftaleindgåelse er ejet af en eller flere kommuner, af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, eller af kommuner og forbrugere i forening. For det fjerde må den aftalte pris ikke overstige det loft, som klima-, energi og bygningsministeren kan fastsætte regler om, i medfør af den foreslåede § 20, stk. 16.

Når der indgås en aftale, skal denne, jf. den foreslåede stk. 17, forelægges Energitilsynet for en kontrol af, at forudsætningerne er opfyldt.

Forslaget skal give incitament til udskiftning af fossile brændsler med biomasse på de centrale kraft-varme-anlæg. Derfor kan den omkostningsbestemte pris kun fravælges ved levering af opvarmet vand eller damp, der er produceret på biomasse.

Ved kravet om, at prisfastsættelsen skal ske på grundlag af en aftale mellem parterne sikres det, at varmeaftageren er med i beslutningen om, at muligheden for at fastsætte en anden pris end den omkostningsbestemte, udnyttes. Herved lægges der vægt på, at det kan være til gavn for varmeaftageren at kunne påvirke kraft-varme-anlæggets anvendelse af biomasse og at kunne købe varme baseret på vedvarende energikilder, f.eks. med henblik på opnåelse af en grøn profil. Det må forventes, at varmeaftageren kun vil indgå en prisaf-tale for den biomassebaserede varme, hvis den samlet set ser fornuftig ud i forhold til i dag.

Varmeaftageren vil typisk være et varmfremføringsanlæg, dvs. et varmetransmissions- eller -distributionsanlæg. Ved at kræve at varmfremføringsanlægget er kommunalt eller forbrugerejet, sikres det, at forbrugernes interesser bliver varetaget ved aftaleindgåelse. Kravet om at muligheden for at aftale en pris kun kan benyttes ved levering til et kollektivt varmforsyningsanlæg, dvs. et anlæg, der er omfattet af prisreguleringen i stk. 1, sikrer desuden, at substitutionsprisen i praksis fungerer som et loft for den pris, der kan aftales.

Substitutionsprisen er den pris, som et varmfremføringsanlæg alternativt kan få varmen til, f.eks. hos en anden leverandør eller ved at producere selv. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3. Det er efter Energitilsynets praksis ikke i strid med prisreguleringen, at varmen købes til en højere pris, men det vil ikke være i overensstemmelse med § 20, stk. 1, at indregne den højere pris i varmeprisen til videredistribution. Dette gælder såvel varme, der er købt til den omkostningsbestemte pris, som varme, der er købt til en aftalt pris. Forskellen mellem den omkostningsbestemte eller aftalte pris og substitutionsprisen vil ikke betragtes som en nødvendig omkostning og vil således ikke kunne indregnes i prisen til videredistribution af varmen. Substitutionsprisen fungerer således ikke som et absolut loft, men vil i praksis medføre, at en varmeaftager, der selv er underlagt prisbestemmelsen, ikke vil være parat til at købe varme til en pris, der er højere end substitutionsprisen.

Efter de gældende regler i projektbekendtgørelsen vil priserne på såvel grundlastanlæg, som i de centrale områder skal etableres som kraft-varme-anlæg når de er over 1 MW, som spids- og reservelastkedler kunne fungere som substitutionspris. Efter Vejledning til Bekendtgørelse nr. 1295 af 13/12/2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, udgivet af Energistyrelsen i december 2007, kan driften af et spids- og reservelastanlæg nemlig fastlægges frit på baggrund af markedssituationen, bl.a. priser på brændsel, elprisen etc. Det er Energitilsynet, der afgør, hvad substitutionsprisen er i det konkrete tilfælde.

I nogle tilfælde kan substitutionsprisen være meget høj. Derfor kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte regler om et loft for den pris, der kan aftales. Det vil være en ekstra sikkerhed for, at varmeforbrugere ikke kommer til at betale for meget for den biomassebaserede varme. Loftet vil alene kunne gælde til

og med 2017. Det vil give mulighed for at gennemføre ændringer på de eksisterende anlæg eller etablere nye anlæg i de områder, hvor substitutionsprisen i dag er meget høj.

Med forslaget til stk. 16 er der taget hensyn til, at omstilling af biomasse på de centrale kraft-varme-anlæg bl.a. afhænger af, at der er sikkerhed omkring de fremtidige økonomiske rammer. Omstillingen til biomasse kræver betydelige investeringer. En beslutning om at foretage en sådan investering vil normalt kun træffes, når der er gode forventninger om, at investeringen kan betale sig. Usikkerhed om de fremtidige økonomiske rammer vil kunne udgøre en risiko herfor og vil således kunne medføre, at de centrale kraft-varme-anlæg ikke er parat til at investere i biomassekraftvarme. Derfor skal der på forhånd, dvs. på aftaletidspunkt, være mest mulig klarhed om loftets højde og udviklinger heri over aftalens løbetid således, at loftet ikke indirekte kan medføre, at de aftalte rammer løbende kan blive ændret, f.eks. ved Energitilsynets indgriben.

Det har været baggrunden for at bestemme, at der ved fastsættelse af reglerne om et loft, jf. stk. 16, skal tages udgangspunkt i den pris, som efter det kollektive varmforsyningsanlægs regnskab er betalt for levering af opvarmet vand eller damp fra det pågældende centrale kraft-varme-anlæg i året 2010. Det vil dog generelt ikke være i de centrale kraft-varme-anlægs interesser, hvis loftet skulle fastholdes på prisniveauet fra 2010. Derfor vil loftet kunne reguleres årligt for prisudviklinger, eksempelvis som følge af ændring af energiafgifterne. Desuden skal der i reglerne tages højde for tvangskørselsomkostninger, når el-prisen er lav og produktionen alene sker af hensyn til varmforsyningen. Det vil være muligt at dispensere fra reglerne om et loft, når særlige hensyn tilsiger det, f.eks. af hensyn til forsyningssikkerheden.

Substitutionsprincippet i medfør af stk. 1 samt reguleringen med et loft i medfør af stk. 16 indebærer, at varmetransmissionsvirksomheden risikerer at få et underskud, hvis virksomheden ikke i den aftale, der indgås med det centrale kraft-varme-anlæg, tager højde for de grænser, som substitutionsprincippet eller loftet fastsat i medfør af stk. 16 sætter. Begge parter i aftalen, såvel produktionsanlægget som transmissionsanlægget, vil således have ansvaret for, at den aftalte pris ligger inden for de rammer, som lovgivningen fastlægger. For transmissionsnettet vil risikoen for, at aftalen ikke er i overensstemmelse med lovgivningen, imidlertid kunne være mere indgribende end for det centrale kraft-varme-anlæg, fordi et kommunalt eller forbrugerejet net normalt ikke vil have indtægter fra andre ydelser, som vil kunne dække et eventuelt underskud. Det centrale kraft-varme-anlæg vil kunne dække et eventuelt underskud på varme via el-indtægterne.

Forudsætningen om, at det kollektive varmforsyningsanlæg, som det centrale kraft-varme-anlæg leverer den biomassebaserede varme til, er kommunalt eller forbrugerejet gælder kun på tidspunktet for aftaleindgåelse. Det er afgørende, at der tages hensyn til forbrugernes interesser ved aftaleindgåelse. Derefter vil det ikke længere være relevant om det anlæg, som det centrale kraft-varme-anlæg leverer til, er kommunalt eller forbrugerejet. Hvis anlægget inden for aftalens udløb skifter ejer, og som følge deraf ikke længere er kommunalt eller forbrugerejet, vil dette således ikke have konsekvenser for den eksisterende aftale. Det vil dog ikke være muligt for den nye ejer at ændre den eksisterende aftale eller indgå en ny aftale med det centrale kraft-varme-anlæg.

Muligheden for at aftale en anden pris end den omkostningsbestemte er ikke forbeholdt centrale kraft-varme-anlæg, som er 100 pct. omstillet til biomasse. Også kombi-anlæg, dvs. anlæg der kan producere opvarmet vand eller damp på såvel fossile som biomasse, kan aftale prisen med varmeaftageren for den biomassebaserede andel af varmen. Ved levering fra kombi-anlæg vil også prisen på den varme, der er baseret på fossile brændsler, kunne fungere som substitutionsprisen.

Hvis parterne ikke kan blive enige om prisen for den biomassebaserede varme og således ikke indgår en aftale herom, gælder den omkostningsbestemte pris.

Til nr. 5

(§ 21, stk. 1)

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 6

(§ 21, stk. 4)

Der indsættes en henvisning til den foreslåede § 21, stk. 5, jf. bemærkningerne til nr. 6.

Til nr. 7

(§ 21, stk. 5)

Med forslaget indsættes et nyt stykke i § 21 i lov om varmforsyning. Efter forslaget skal Energitilsynet holde tilsyn med om forudsætningerne for udnyttelse af den foreslåede § 20, stk. 15, er opfyldt. Det vil sige, at tilsynet skal kontrollere at der er tale om levering af opvarmet vand eller damp produceret på biomasse fra et centralt kraft-varme-anlæg til et kollektivt varmforsyningsanlæg, at der ligger en aftale til grunde for prisen og at det kollektive varmforsyningsanlæg på aftaletidspunktet var kommunalt eller forbrugerejet.

Når forudsætningerne er opfyldt, vil prisfastsættelsen for levering af biomassevarme fra det centrale kraft-varme-anlæg til den pågældende varmeaftager ikke længere være underlagt Energitilsynets kontrol, såfremt den aftalte pris ikke overstiger det loft, som kan blive fastsat efter reglerne i medfør af § 20, stk. 16.

Med hensyn til substitutionsprisen vil de sager, der kan blive forelagt Energitilsynet, ikke kunne vedrøre levering af opvarmet vand eller damp fra det centrale kraft-varme-anlæg. Spørgsmål om substitutionsprisen vil nemlig alene kunne opstå ved videredistribution af den af et centralt anlæg købte varme til et varmedistributionsanlæg eller til slutforbrugere. Hvis det centrale anlægs varmeaftager har købt varmen til en højere pris end substitutionsprisen, medfører prisreguleringen, at varmeaftageren højst kan indregne substitutionsprisen for den købte varme i priserne til videredistribution og ikke den faktisk betalte pris.

Til nr. 8

(§ 22 a)

Der er tale om en lovteknisk ændring.

Til nr. 9

(§ 23 m, stk. 2, 2. pkt.)

Med forslaget til at tilføje et 2. pkt. i § 23 m, stk. 2, i lov om varmforsyning, vil aktiviteter, der vedrører udvinding af geotermisk energi, være undtaget fra kravet, jf. § 23, stk. 1, om at indhente klima-, energi- og bygningsministerens tilladelse for påbegyndelse af sådanne aktiviteter.

Kommuner må ikke uden tilladelse fra klima-, energi- og bygningsministeren bevare ejerandele i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet varmefremføringsanlæg eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder, når der i disse virksomheder påbegyndes væsentlige nye aktiviteter.

Geotermiaktiviteter skal normalt betragtes som væsentlige, idet omkostningerne forbunden med udvinding af geotermisk varme på grund af boringerne har et vist omfang. Udvinning af geotermisk varme er desuden en produktionsform, der adskiller sig teknisk set fuldstændig fra varmeproduktion ved forbrænding. Dermed skal udvinding af geotermisk energi typisk betragtes som en ny aktivitet i forhold til en varmeproduktionsanlægs eksisterende aktiviteter. Det betyder, at de nævnte virksomheder normalt vil skulle indhente en tilladelse for påbegyndelse af geotermiaktiviteter.

Formålet med § 23 m, stk. 1, er at undgå, at der i helt eller delvist kommunalt ejede virksomheder opsamles kapital, der stammer fra el- eller varmforsyningsvirksomhed, som derefter anvendes til andre kommunale aktiviteter, uden at der sker reduktion i tilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Dette hensyn er imidlertid mindre relevant i forhold til aktiviteter forbunden med udvinding af geotermisk energi, fordi omkostninger hertil efter § 20, stk. 1, kan indregnes i varmepriserne.

§ 23 m, stk. 2, indeholder en undtagelse fra kravet om tilladelse for aktiviteter omfattet af bl.a. forsyningslovene, som dog ikke gælder for geotermiaktiviteter. En virksomhed, der driver et anlæg til udvinding af geotermisk energi er nemlig, jf. § 2, stk. 4, i lov om varmforsyning ikke omfattet af lov om varmforsyning, men af lov om anvendelse af Danmarks undergrund. Baggrunden for at undtage geotermianlæg fra lov om

varmeforsyning var at undgå, at disse anlæg både skulle indhente en tilladelse efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund og en godkendelse efter lov om varmforsyning. Konsekvensen heraf er imidlertid, at geotermiaktiviteter ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 23 m, stk. 2, og således er omfattet af kravet om at indhente en tilladelse for påbegyndelse af væsentlige nye aktiviteter, jf. § 23 m, stk. 1.

Formålet med undtagelsesbestemmelsen har været at sikre, at kommunerne ikke skulle indhente tilladelse til påbegyndelse af aktiviteter omfattet af forsyningslovene, uanset aktivitetens omfang. Baggrunden herfor var, at de pågældende aktiviteter har en naturlig sammenhæng med eller samme karakter som de aktiviteter, som har resulteret i, at der er oparbejdet værdier i de af § 23 m, stk. 1, omfattede virksomheder. Dette gælder også for aktiviteter udøvet af et geotermianlæg, som vil have samme formål som andre varmeproduktionsanlæg, nemlig at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Det foreslås på denne baggrund, at udvide undtagelsesbestemmelse i § 23 m, stk. 2, således, at bestemmelsen også omfatter aktiviteter vedrørende udvinding af geotermisk energi omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund. Geotermiaktiviteter har en naturlig sammenhæng med andre varmeproducerende aktiviteter og er alene af administrative grunde ikke omfattet af lov om varmforsyning. Desuden er det efter prisreguleringen tilladt, at der anvendes varmemidler til geotermiaktiviteter. Dette taler for at muliggøre, at der i de pågældende virksomheder kan påbegyndes aktiviteter med henblik på udvinding af geotermisk energi uden, at der skal indhentes en tilladelse hos klima-, energi- og bygningsministeren.

Til nr. 10

(§ 23 m, stk. 8)

Med forslaget til § 23 m, stk. 8, får klima-, energi- og bygningsministeren mulighed for at dispensere fra kravet i § 23 m, stk. 4, om adskillelse af vand- eller spildevandsaktiviteter fra energiaktiviteter. Dette vil muliggøre, at der udnyttes overskudsvarme fra vand- og spildevandsselskaber uden opfyldelse af udskillelseskravet.

Når der i virksomheder, der ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet varmfremføringsanlæg eller virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 20. februar 2003 har ejet andele i sådanne virksomheder, udøves aktiviteter omfattet af § 2, stk. 1 eller 3, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (vandsektorloven) skal disse aktiviteter, jf. § 23 m, stk. 4, være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteterne omfattet af lov om varmforsyning, lov om elforsyning og lov om gasforsyning.

I tilfældet af, at varmeproduktionen har et begrænset omfang og en nær tilknytning til hovedaktiviteten, som f.eks. ved udnyttelse af energien fra behandling af spildevandsslam på vandselskaber, vil det ikke være rationelt at udskille varmeproduktionsaktiviteterne i et særskilt selskab. De ekstra omkostninger og administrative byrder, der er forbundet med stiftelsen og driften af et selvstændigt selskab, kan gøre udnyttelse af overskudsvarme uattraktivt. Efter § 20, stk. 1, vil som udgangspunkt alle nødvendige omkostninger til udnyttelse af overskudsvarme, heriblandt omkostninger til etablering og driften af et særskilt selskab, kunne indregnes i varmeprisen. Prisen på overskudsvarme vil i så fald dog kunne blive for høj i forhold til substitutionsprisen for et fjernvarmenet for at kunne anvende overskudsvarmen. Det vil medføre at overskudsvarmen ikke udnyttes, som vil være i strid med formålet, nedlagt i § 1 i lov om varmforsyning, samt Danmarks generelle klima- og energipolitiske målsætninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 23 m, stk. 8, får klima-, energi- og bygningsministeren hjemmel til at dispensere fra kravet om selskabsmæssig adskillelse af vand- eller spildevandsaktiviteter fra energiaktiviteter, såfremt særlige hensyn tilsiger det. Formålet hermed er at gøre det lettere at udnytte overskudsvarme fra vandselskaberne, som generelt vil være samfundsøkonomisk fordelagtigt.

Forslaget skal ses i sammenhæng med miljøministerens lovforslag L 149, som blev fremsat den 29. marts 2012. Miljøministerens lovforslag ændrer bl.a. vandsektorlovens krav om selskabsmæssig adskillelse af vand- eller spildevandsaktiviteter fra energiaktiviteter til et krav om regnskabsmæssig adskillelse. Formålet hermed er at gøre det administrativt lettere for vandselskaber at udnytte energien fra behandling af spildevandsslam.

Kravet om selskabsmæssig adskillelse af vand- eller spildevandsaktiviteter fra energiaktiviteter er også fastlagt i § 37 a, stk. 4, i lov om elforsyning. Lov om elforsyning indeholder i § 2, stk. 4, allerede en hjemmel for ministeren til at undtage mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter fra bestemmelser i lov om elforsyning.

Hvis klima-, energi- og bygningsministeren har givet dispensation fra udskillelseskrauet i § 23 m, stk. 4, vil aktiviteter omfattet af § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning stadig skulle holdes regnskabsmæssigt adskilt fra andre aktiviteter, medmindre Energitilsynet har givet tilladelse til ikke at holde aktiviteterne regnskabsmæssigt adskilt. Det kan Energitilsynet eksempelvis gøre, når virksomheden ikke har fortjeneste for øje og vil anvende eventuelle indtægter fra andre aktiviteter til at nedsætte varmeprisen. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1. Energitilsynet vil i øvrigt kunne gøre det samme i tilfælde, hvor virksomheden er omfattet af kravet om selskabsmæssig adskillelse i lov om elforsyning og er dispenseret fra dette krav.

Til § 2

Til nr. 1

(§ 75, stk. 2)

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede § 20, stk. 15, i lov om varmforsyning, hvorefter den omkostningsbestemte pris, jf. § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning, under visse forudsætninger kan fravælges. I så fald skal prisen fastlægges på grundlag af en aftale mellem kraftvarmeproduktionsanlægget og dets varmeaf tager og der vil således ikke nødvendigvis ske en fordeling af omkostninger på den måde, som det skal ske efter § 20, stk. 1, i lov om varmforsyning.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

(§ 6, stk. 1, litra h og i,)

Ændringerne er alene en konsekvens af, at der indsættes et litra j i § 6, stk. 1.

Til nr. 3

(§ 6, stk. 1, litra j)

Med forslaget kan ministeren fastsætte regler i bygningsreglementet om installation af oliefyr og naturgasfyr i såvel nye bygninger, uanset beliggenhed, som i eksisterende bygninger, der ligger i et område forsynet med kollektiv varmforsyning, dvs. med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning.

Med forslaget bliver det muligt at fastsætte regler om forbud mod installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger. Disse bygninger vil i stedet skulle opvarmes med et alternativ til olie- eller naturgas. Hvis bygningen ligger i et fjernvarmeområde, kan der f.eks. installeres fjernvarme, eller der kan installeres f.eks. varmepumpe eller biomassefyr. Hvis en bygningsejer finder, at der ikke er egnede alternativer til installation af olie- eller naturgasfyr i en ny bygning, skal der søges om dispensation fra kravet hos kommunen.

Ved nybyggeri kan der gives dispensation fra forbuddet ud fra en konkret vurdering af, om der foreligger forhold, der gør alternativer til olie- eller naturgasfyr uegnede ved det konkrete byggeri. Eksempelvis følgende forhold:

- Grundstørrelse.
- Bygningens placering på grunden.
- Nabohensyn.
- Lokale udbygningsplaner for fjernvarme.
- Bygningens udformning
- Bygningens påtænkte anvendelse.

Ændringen betyder endvidere, at ministeren får mulighed for at forbyde installation af oliefyr i eksisterende bygninger, der ligger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ. Det vil sige bygninger, som ligger i et område, der af kommunalbestyrelsen efter lov om varmforsyning er udlagt til kollektiv varmforsyning.

Hvis den kollektive varmforsyning ikke er et reelt alternativ, vil der kunne gives dispensation fra forbuddet. Betingelserne for dispensation vil blive beskrevet nærmere i bygningsreglementet.

Der vil ved udmøntningen i bygningsreglementet blive taget højde for den situation, hvor kommunalbestyrelsen inden bygningsreglementets ikrafttræden har truffet beslutning om, at et område skal forsynes med individuel naturgasforsyning således, at nye bygninger i dette område ikke bliver omfattet af forbuddet.

Omfattet af den nye bestemmelse er fyr, der anvendes til grundlast og spidslast til bygningsopvarmning og opvarmning af brugsvand. Det er ikke hensigten, at den nye bestemmelse skal omfatte nødstrømsanlæg, der anvender olie eller naturgas.

Bestemmelsen har endvidere alene til hensigt at finde anvendelse i forhold til fyr, som anvender fossil olie eller naturgas som brændsel. Det vil således fortsat være tilladt at installere oliefyr, der udelukkende anvender vedvarende energi, f.eks. oliefyr, der anvender biobrændsel.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den xx. xxx 2012.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011, foretages følgende ændringer:

§ 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om planlægningen efter § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter § 4.

1. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Klima, energi- og bygningsministeren skal ved fastsættelse af regler, jf. stk. 1, om anvendelse af brændsler på et varmeproduktionsanlæg samtidig inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder hensyn til brugerøkonomi. Dette skal ske, hvis

- 1) det pågældende varmeproduktionsanlæg skal levere opvarmet vand eller damp til et fremføringsanlæg, jf. § 2, stk. 1, nr. 2,
- 2) fremføringsanlæggets varmepris er blandt de 30 højeste per 8. december 2010, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik, eller blandt de 30 højeste i gennemsnit, jf. Energitilsynets varmeprisstatistik over årene 2009, 2010 og 2011, og
- 3) de produktionsanlæg, der leverer biomassebaseret opvarmet vand eller damp til det pågældende fremføringsanlæg, sammenlagt vil have en kapacitet på maksimalt 1 MW.«

2. § 20, *stk. 1*, affattes således:

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-værker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i

»Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-anlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand højst indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt fi-

forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-14, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

Stk. ...

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. I reglerne lægges vægt på at understøtte en økonomisk og miljømæssig effektivisering af affaldssektoren og på at sikre, at varmemeforbrugene alene skal bære de omkostninger, der kan henføres til varmeproduktionen. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg.

Stk. ...

nansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-17, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

3. I § 20, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »affaldsforbrændingsanlæg«: »bortset fra anlæg, hvis hovedformål er forbrænding af farligt affald«.

4. I § 20 indsættes som *stk. 15-17*:

»*Stk. 15.* Stk. 1 gælder ikke for levering af opvarmet vand eller damp fra et centralt kraftvarme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning, når

- 1) det opvarmede vand eller dampen er produceret på biomasse og leveres til et kollektivt varmforsyningsanlæg, jf. § 2,
- 2) prisen for levering af det opvarmede vand eller dampen er fastsat på grundlag af en aftale mellem det centrale kraft-varme-anlæg og det kollektive varmforsyningsanlæg og
- 3) det kollektive varmforsyningsanlæg er på tidspunktet for aftalens indgåelse ejet af en eller flere kommuner, af de forbrugere, hvis ejendomme er tilsluttet det pågældende anlæg, eller af kommuner og forbrugere i forening.

Stk. 16. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om et loft for den pris, der kan aftales, jf. stk. 15, nr. 2. Reglerne tager udgangspunkt i den pris, som efter det kollektive varmforsyningsanlægs regnskab er betalt for levering af opvarmet vand eller damp fra det pågældende centrale kraft-varme-anlæg i året 2010. Loftet vil alene kunne gælde for den aftalte pris i årene 2012 til og med 2017 og vil kunne reguleres årligt for prisudviklinger.

Stk. 17. Aftalen nævnt i stk. 15, nr. 2, skal forelægges Energitilsynet til godkendelse med dokumentation for, at forudsætningerne nævnt i stk. 15 og reglerne i medfør af stk. 16 er opfyldt.«

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for ydelser omfattet af § 20 og § 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og bygningsministeren (Energitilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Energitilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Energitilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Energitilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

Stk. 2-3

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5-6

§ 22 a. Energibranchens organisationer kan udarbejde standardiserede vejledninger om fastsættelse af tariffer og betingelser for de af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser. Energitilsynet fører tilsyn med sådanne standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet.

§ 23 m. ...

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, i det omfang der påbegyndes nye aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning, lov om kommunal fjernkøling eller lov om naturgasforsyning eller nye aktiviteter omfattet af § 2, stk. 1 eller 3, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 3...

Stk. 4. Aktiviteter omfattet af § 2, stk. 1 eller 3, i lov om vandsektorens organisering og øko-

5. I *§ 21, stk. 1*, ændres »§ 20 og § 20 b« til: »§§ 20 eller 20 b«.

6. I *§ 21, stk. 4*, indsættes efter »eller betingelser«: », jf. dog stk. 5«.

7. I *§ 21* indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Når Energitilsynet har vurderet, at tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b, er fastsat efter en aftale i overensstemmelse med § 20, stk. 15, kan beføjelserne nævnt i stk. 4 og 5 ikke anvendes, såfremt den aftalte pris ikke overstiger loftet fremsat efter reglerne i medfør af § 20, stk. 16.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

8. I *§ 22 a* ændres »af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser« til: »ydelse omfattet af §§ 20 eller 20 b«.

9. I *§ 23 m, stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

»Tilsvarende finder bestemmelsen i stk. 1 ikke anvendelse, i det omfang aktiviteten vedrører udvinding af geotermisk energi omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund.«

10. I *§ 23 m*, indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan dispensere fra kravet i stk. 4, såfremt særlige hensyn tilsiger det.«

nomiske forhold eller affaldshåndtering i medfør af lov om miljøbeskyttelse, som udøves i virksomheder omfattet af stk. 1, skal være selskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning. Affaldsforbrændingsanlæg kan dog udøve aktiviteter forbundet med affaldshåndtering omfattet af lov om miljøbeskyttelse uden selskabsmæssig adskillelse.

Stk. 5-7

§ 75. ...

Stk. 2. Ejere af kraft-varme-produktionsanlæg må ved fastsættelsen af priser og leveringsbetingelser for fjernvarme ikke udnytte deres stilling til at fordele deres omkostninger på en måde, der må anses for urimelig for fjernvarmebrugere.

Stk. ...

§ 6. I bygningsreglementet kan fastsættes regler om udførelse og indretning af bebyggelse med hensyn til:

- a) - g)...
- h) foranstaltninger til modvirkning af unødvendigt råstofforbrug såvel i bestående som i ny bebyggelse, herunder bestemmelser om anvendelse af bestemte materialer eller konstruktioner og om genanvendelse af materialer, samt
- i) foranstaltninger, der kan medvirke til en rationel drift, vedligeholdelse og fornyelse af bygningsdele og installationer.

§ 2

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 21. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 75, *stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:
»1. pkt. finder ikke anvendelse i det tilfælde, at prisen fastsættes efter en aftale, jf. § 20, stk. 15, nr. 2, i lov om varmforsyning.«

§ 3

I byggeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1185 af 14. oktober 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1, litra h*, udgår »samt«.
2. I § 6, *stk. 1, litra i*, ændres »installationer.« til: »installationer samt«.
3. I § 6, *stk. 1*, indsættes som *litra j*:
»installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning i såvel ny som bestående bebyggelse.«

§ 4

Loven træder i kraft den xx. xxx 2012.

